

Βαρδινογιάννηδες...

...Το απόλυτο "ταμπού" της μεταπολίτευσης

...Οι μυστικοί "ταμίες" του παρακράτους,

που κυβερνά τη χώρα

Το **"Χαμόγελο του Βαρδή"** είναι μια οργάνωση, την οποία υπηρετεί με απόλυτη αφοσίωση η πρέσβειρα καλής θελήσεως της Ουνέσκο Μαριάννα Βαρδινογιάννη. Μια οργάνωση, η οποία εξασφαλίζει δωρεάν και παράνομο διαφημιστικό χρόνο προβολής και αγιοποίησης της πιο "ιερής" οικογένειας του τόπου. Μια οργάνωση, η οποία συμπληρωματικά ασχολείται και με άλλα "χαμόγελα" ...Με το "χαμόγελο" του Τζίγγερ —για παράδειγμα— και συμπληρωματικά βέβαια —όπως λένε οι φήμες— ασχολείται και με το "χαμόγελο του παιδιού" ...Μια αγράμματη γυναίκα, που, με τα λίγα κολλυβογράμματα που γνωρίζει, διαβάζει αυτά που της γράφουν άλλοι, προκειμένου να παραμένει μονίμως στην επικαιρότητα, μόνο και μόνο για να "διαφημίζει" τζάμπα την "ιερή" οικογένεια...

Με αυτήν την οικογένεια θ' ασχοληθούμε σ' αυτό το κείμενο ...Μια οικογένεια, που πάνω της "αποτυπώνεται" η οικονομική και η παραοικονομική λειτουργία της μεταπολίτευσης ...Μια οικογένεια, της οποίας η φτώχεια δεν είναι και πολύ παλιά υπόθεση. Δεν θα μας φαινόταν παράξενο να μαθαίναμε, για παράδειγμα, ότι κάποια από τα μέλη της κοιμούνται με κανένα σαλάμι κάτω από το μαξιλάρι τους, εξαιτίας των "δύσκολων" παιδικών τους χρόνων ...Μια οικογένεια "μυστήριο". Η πρώτη οικογένεια της χώρας, που, σαν "αυτοδημιούργητη", δεν χρειάστηκε καν να μεταναστεύσει από τη χώρα. Μέχρι δηλαδή την εμφάνιση των Βαρδινογιάννηδων δεν υπήρχε καμία ανάλογη περίπτωση "μεγιστάνων" του εσωτερικού. Οι περισσότεροι Έλληνες μεγιστάνες γίνονταν τέτοιοι στο εξωτερικό. Η Ελλάδα ήταν πολύ μικρή και πολύ φτωχή, για να "παράγει" μεγιστάνες αυτού του μεγέθους.

Τέτοιοι μεγιστάνες "παράγονταν" μόνον στις τεράστιες οικονομίες του εξωτερικού. Από τους πρώτους εθνικούς ευεργέτες μέχρι τον Ωνάση, τον Λιβανό ή τον Λάτση, η ιστορία ήταν πάντα η ίδια. Όλοι αυτοί διακρίνονταν στο εξωτερικό και στην Ελλάδα επέστρεφαν, για να πραγματοποιήσουν τον "θρίαμβό" τους. Επέστρεφαν, για να "δικαιωθούν" και πολλοί από αυτούς για να εξαγοράσουν τους "εφιάλτες" τους. Με αυτόν τον τρόπο λειτουργούσαν σχεδόν όλοι. Με δωρεές σε άπορες κορασίδες και χτίζοντας καμπαναριά, "εξαγόραζαν" συμπάθειες και υστεροφημία. Όπως έλεγε και ο μακαρίτης ο Λάτσης στα παιδιά του ... "στην Ελλάδα κάνουμε μόνον φιλανθρωπίες και όχι μπίζνες". Η οικογένεια Βαρδινογιάννη ήταν η πρώτη που "έσπασε" αυτόν τον κανόνα. Έγινε οικογένεια μεγιστάνων, χωρίς να μεταναστεύσει. Με χρήματα της "ψωροκώσταινας" μέσα στην "ψωροαγορά" της έγιναν τέτοιοι.

...Μια οικογένεια, η οποία δεν ξεκίνησε καν με το όνομα που έγινε γνωστή. Βαρδινάκηδες λέγονταν. Βαρδινάκηδες, κατά το Μητσotάκηδες και το Μαρινάκηδες. Βαρδινάκηδες, που, εξαιτίας κάποιου προγόνου με το όνομα Γιάννης, έγιναν Βαρδινογιάννηδες. Αυτοί λοιπόν οι Βαρδινάκηδες ήταν φτωχοί ... Πολύ φτωχοί. Τόσο φτωχοί, που, για να φάνε ένα κομμάτι ψωμί, έπρεπε να φύγουν από την πλούσια Κρήτη. Μόνον οι θεόφτωχοι της Κρήτης στρέφονταν προς τη θάλασσα και τέτοιοι ήταν οι Βαρδινάκηδες. Έπρεπε να στραφούν προς τη θάλασσα για να επιβιώσουν και μάλιστα τη σίγουρη θάλασσα του ελληνικού δημοσίου. Έγιναν αξιωματικοί του πολεμικού ναυτικού. Συνδυάζουμε την επιλογή τους με τη φτώχεια και όχι με τον πατριωτισμό, γιατί αυτό αποκαλύπτει η μετέπειτα πορεία τους. Έγιναν λοιπόν αξιωματικοί, για να φάνε ένα κομμάτι ψωμί. Μόλις αντιλήφθηκαν ότι υπάρχει "φιλέτο" λίγο παραπέρα, παράτησαν τις δήμενες καριέρες τους.

Με το που παράτησαν τις στρατιωτικές τους καριέρες, άρχισαν τα μυστήρια. Υποτίθεται πως ήταν δημοκράτες κι απόστρατοι και "διακρίθηκαν" επιχειρηματικά σε ένα καθεστώς στρατιωτικής Χούντας. Το 1972 ιδρύθηκε η Μότορ Όιλ των "αντιχουντικών" και δημοκρατικών Βαρδινογιάννηδων. Στην εποχή της απόλυτης ισχύος της Χούντας ιδρύθηκε μια εταιρεία, που, εξαιτίας της στρατηγικής της φύσης, θα έπρεπε όχι απλά να έχει την ανοχή της Χούντας και την "ευλογία" της, αλλά και τα "ελέη" της. Μιλάμε για μεγάλη αντιδικτατορική "δράση" των Βαρδινογιάννηδων. Έφτιαξαν αυτήν την εταιρεία με χρήματα της Χούντας, για να βοηθούν κάτω από την "μύτη" της το "κίνημα" του ναυτικού, το οποίο δήθεν θα την ανέτρεπε. Οι "ευεργετημένοι" θα ανέτρεπαν δηλαδή τους "ευεργέτες" τους.

Δύο πρώην κατασκοπέφτες των ορεινών της Κρήτης, οι οποίοι πήγαν στο πολεμικό ναυτικό, για να φάνε ένα κομμάτι ψωμί, έγιναν αρχικά "αντιστασιακοί" κατά της Χούντας και στη συνέχεια πλούσιοι με χρήματα της Χούντας ... Παράξενα πράγματα. Ο πρώην —αντιπαραγωγικός, σύμφωνα με τον Πάγκαλο— αξιωματικός του Π.Ν. Νίκος Βαρδινογιάννης με τις "οικονομίες" του και με "φάκελο" στην ασφάλεια, αφέθηκε να φτιάξει σταθμό ανεφοδιασμού πλοίων στην ευαίσθητη στρατηγικά Κρήτη. Αφέθηκε την εποχή εκείνη, που, αν η Χούντα σε είχε "σεσημασμένο", δεν σου έδινε ούτε άδεια κυκλοφορίας για τρίκυκλο, προκειμένου να φας το ψωμάκι του χαμάλη.

Αυτός ο "αντιστασιακός" όχι μόνον αφέθηκε, αλλά και είναι προφανές ότι έλαβε μια χρηματοδότηση από το σκληρά ελεγχόμενο από τη Χούντα κρατικό τραπεζικό μονοπώλιο της εποχής. Κρατικές τράπεζες υπό τον έλεγχο της Χούντας, δηλαδή, χρηματοδοτούσαν σεσημασμένους "αντιχουντικούς" για έργα και δραστηριότητες, που "άγγιζαν" τα όρια της εθνικής ασφάλειας. Κρατικές και καθεστωτικές τράπεζες ισχυροποιούσαν με τα χρήματά τους σεσημασμένους αντικαθεστωτικούς ... Μα, θα πει κάποιος, δεν είναι έτσι τα πράγματα. Τα χρήματα της Μότορ Όιλ δεν προέρχονταν όλα από τις τράπεζες της Χούντας. Ξεχνάμε το "έπος" της Ροδεσίας; Τότε που η οικογένεια έγινε πλούσια χάρη στην ολιγοήμερη "γενναιότητα" της;

Τι έγινε όμως στη Ροδεσία; Η Ροδεσία τότε προσπαθούσε να ξεφύγει από το "άρμα" της Βρετανίας και οι Αμερικανοί τη βοηθούσαν. Οι νέοι κυρίαρχοι του κόσμου τη βοηθούσαν να ξεφύγει από την "αυλή" των παλαιών κυρίαρχων. Τη βοηθούσαν "κρυφά", για να μην έλθουν σε σύγκρουση με τους υποτιθέμενους "συνεταίρους" τους. Τη βοηθούσαν με τους δικούς τους ανθρώπους. Κατάλαβε ο αναγνώστης τι λέμε; Όπως όλοι οι χαφιέδες των Αμερικανών του Κοσσόβου έγιναν πλούσιοι έμποροι ναρκωτικών, έτσι έγιναν και οι Βαρδινογιάννηδες πλούσιοι σε ανάλογες καταστάσεις. Όταν μια παρανομία βολεύει τους Αμερικανούς και αποδίδει τεράστια κέρδη, οι ίδιοι αποφασίζουν για το ποιοι θα είναι οι "γενναίοι". Οι υπόλοιποι απλά δεν θα επιβιώσουν.

Απλά πράγματα. Αναγκαστικά κάποιος θα κονομούσε από τη Ροδεσία, επειδή βόλευε τους Αμερικανούς να σπάσει το "εμπάργκο" της Βρετανίας και να βοηθηθούν οι αντίπαλοί της. Αυτός, που τους "βόλευε" στην Ελλάδα, ήταν ο Βαρδινογιάννης. Τους βόλευε στη Μεσόγειο. Η "επιτυχία", δηλαδή, των Βαρδινογιάννηδων είναι η απόλυτη απόδειξη ότι ως πρόσωπα βόλευαν τους Αμερικανούς και όχι βέβαια ότι οι ίδιοι ήταν δαιμόνιοι ή έξυπνοι. Ο λόγος που τους βόλευαν είναι ένα άλλο θέμα, το οποίο θα μας απασχολήσει στην πορεία του κειμένου. Είναι ένα θέμα, το οποίο πρέπει να μας απασχολήσει, γιατί μπορεί να μας δώσει απαντήσεις σε πολλά ανεξήγητα έως τώρα ερωτήματα. Γιατί μπορεί να βόλευαν τους Αμερικανούς πρώην αξιωματικοί του Πολεμικού μας Ναυτικού; Πού γνώρισαν οι Αμερικανοί Έλληνες αξιωματικούς του Πολεμικού μας Ναυτικού; Τόσοι Έλληνες εφοπλιστές του εξωτερικού υπήρχαν. Γιατί να τους βολέψουν σε μια εφοπλιστική αποστολή φτωχοί Έλληνες του εσωτερικού, οι οποίοι δεν ήταν καν εφοπλιστές;

Αυτό, το οποίο μας ενδιαφέρει στο σημείο αυτό, είναι ότι τους "επέλεξαν". Είναι φανερό ότι τους επέλεξαν, γιατί η "επιτυχία" τους είναι η ατράνταχτη απόδειξη γι' αυτό. Με κέρδη λοιπόν, τα οποία οι Αμερικανοί δεν είχαν κανέναν στρατηγικό λόγο να τα μοιράσουν στον Ινδικό Ωκεανό, έλυναν τα προβλήματά τους στη Μεσόγειο. Όπως κάποιος σημερινός Αλβανός διαπλεκόμενος μπορεί να είναι πλέον "νόμιμος" μεγιστάνας των Τιράνων από παλιές παρανομίες στο Κόσσοβο, έτσι "νομιμοποιήθηκαν" και οι Βαρδινογιάννηδες στην Αθήνα. Όπως χτίστηκαν τα σημερινά φιλοαμερικανικά "τζάκια" της Αλβανίας με χρήματα από ναρκωτικά ή εμπόριο οργάνων στο Κόσσοβο, έτσι κάπως χτίστηκαν και τα δικά μας "τζάκια" μερικές δεκαετίες νωρίτερα.

Για τους Αμερικανούς οι Έλληνες δεν είναι και πολύ διαφορετικοί από τους Αλβανούς. Ως εκ τούτου οι πρακτικές είναι πανομοιότυπες. Για τους Βαρδινογιάννηδες το "Κόσσοβο" της επιτυχίας τους ήταν η Ροδεσία ...Η "μαγιά" για τη μετέπειτα πορεία τους ...Το "άλλοθι" για πολλά ανεξήγητα μυστήρια. Ό,τι λοιπόν ήταν το Κόσσοβο για έναν "νομιμοποιημένο" κακοποιό —όπως ο Θάτσι—, ήταν η Ροδεσία για τους Βαρδινογιάννηδες. Όπως οι Αμερικανοί στρατιώτες στα φυλάκια του Κοσσόβου έκαναν πως δεν έβλεπαν τους Αλβανούς εμπόρους ναρκωτικών, έτσι και παλαιότερα οι Αμερικανοί ναύτες στα πλοία έκαναν πως δεν έβλεπαν το πλοίο του Βαρδινογιάννη.

Αυτό ακριβώς έγινε τότε. Πριν η βρετανική Ροδεσία γίνει "ανεξάρτητη" Ζιμπάμπουε, ήταν ένα "Κόσσοβο", το οποίο δήθεν διεκδικούσε την ανεξαρτησία του από τη Βρετανία και με την κρυφή βοήθεια των "δημοκρατών" Αμερικανών ...Την κρυφή βοήθεια, η οποία θα την έθετε υπό την κηδεμονία των Αμερικανών και την οποία μετέφερε "παράνομα" κάποιος Έλληνας ονόματι Βαρδινογιάννης. Ο "πόλεμος" ήταν μεταξύ Βρετανών και Αμερικανών και οι Βαρδινογιάννηδες απλά βόλευαν τους δεύτερους ...Ένας πόλεμος σχεδόν παγκόσμιος, του οποίου το μέτωπο εκτεινόταν σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του Πλανήτη. Οι Βαρδινογιάννηδες σε αυτό το σημείο ήταν τυχεροί. Τους βόλευαν, γιατί, εισπράττοντας τα κέρδη του "μετώπου" της Ροδεσίας, θα

τους προσέφεραν νίκη στο "μέτωπο" της Ελλάδας. Η ιστορία απλά επιβεβαιώνει αυτά, τα οποία αναφέρουμε.

Οι Αμερικανοί με τα αφρικανικά κέρδη "κέρδισαν" και τον "πόλεμο" στη Μεσόγειο και από τότε μέχρι σήμερα ελέγχουν την Ελλάδα απόλυτα. Την αφαίρεσαν από το βρετανικό στέμμα και για να γίνει αυτό μια μόνιμη κατάσταση, έπρεπε ν' αλλάξουν τα πρόσωπα, τα οποία μονοπωλούσαν την εξουσία και βέβαια έλεγχαν την οικονομία της. Ανέτρεψαν το βρετανόφιλο Παλάτι και μας έβαλαν σε συνθήκες Χούντας, προκειμένου να κατορθώσουν ακόμα και με τη βία να επιβάλουν στον ελληνικό λαό τις επιλογές τους. Ανάμεσα στις επιλογές αυτές ήταν και τα νέα "τζάκια" ...Τα "τζάκια" όλων των τύπων ...Πολιτικά και οικονομικά. Τότε εμφανίστηκε στο προσκήνιο η "παρέα" από την Κρήτη. Η "παρέα" του Μητσοτάκη, αλλά και του Βαρδινάκη. Ο πρώτος μάς οδήγησε στη Χούντα και ο δεύτερος επωφελήθηκε όσο κανένας άλλος από τη Χούντα.

Μυστηριωδώς πετυχημένοι όλοι. Σε συνθήκες τέτοιες, που άλλοι όχι απλά δεν θα πετύχαιναν, αλλά πιθανότατα θα γέμιζαν κανένα "χαντάκι", αυτοί διέπρεψαν. "Πετυχημένοι" από ένα καθεστώς, που τους "καταδίωκε" και τους είχε "εξόριστους", μόνο στην Ελλάδα της Χούντας συνέβη. Ο Μητσοτάκης, ο οποίος μας οδήγησε στη Χούντα, καθ' όλη την περίοδο της Χούντας έκανε τουρισμό στο Παρίσι και λίγους μήνες πριν αυτή "πέσει", μυστηριωδώς επέστρεψε, για να φυλακιστεί. Φυλακίστηκε μερικούς μήνες σχεδόν στο σπίτι του στα Χανιά και με την πτώση της Χούντας ο παραθεριστής του Παρισίου βρέθηκε να πανηγυρίζει την απελευθέρωσή του από τη Χούντα.

Ο Μητσοτάκης προφανώς μύρισε τα "δάκτυλά" του και κατάλαβε ότι θα "πέσει" η Χούντα. Ρίσκαρε την επιβίωσή του, για να επιστρέψει στην Ελλάδα, χωρίς να έχει αλλάξει κανένας από τους λόγους για τους οποίους έφυγε. Επειδή ήταν "τυχερός", με λίγους μήνες φυλάκιση απέκτησε και τα αντιστασιακά "ένσημα" που ήθελε, προκειμένου να επιστρέψει επιτυχώς στη μεταχουντική πολιτική σκηνή ...Να επιστρέψει παρέα με έναν εκ των Βαρδινάκηδων, που κι αυτός προφανώς "αγωνιζόταν" εναντίον της Χούντας. "Αγωνιζόταν" μαζί με τα άλλα τα αδέρφια του, που ταυτόχρονα έχτιζαν και οικονομική αυτοκρατορία ...Κάτω από τη μύτη της Χούντας ...Όλοι οι "δημοκράτες" πονηροί και η Χούντα η χαζή, που δεν καταλάβαινε τίποτε.

Αντιλαμβανόμεστε πως όλα αυτά δεν μπορεί να ήταν αληθινά. Όλα αυτά μυρίζουν από μακριά μυστικές υπηρεσίες ...Αμερικανικές μυστικές υπηρεσίες συγκεκριμένα ...Υπηρεσίες, οι οποίες είχαν τη δυνατότητα να γνωρίζουν πότε θα πέσει η Χούντα των "υπαλλήλων" τους ...Υπηρεσίες, οι οποίες είχαν τη δυνατότητα να την "κατευθύνουν" σ' ό,τι αφορά τις επιλογές της ...Επιλογές πάνω σε πρόσωπα, τα οποία θα τα "ηρωοποιούσε" τζάμπα —όπως ο Μητσοτάκης— ή θα τα επιδοτούσε τζάμπα —όπως ο Βαρδινάκης—. Είναι προφανές πως όλα ήταν "στημένα", για να ξεγελαστούν πολλοί και όχι μόνον οι Έλληνες. Ακόμα και η παραπλάνηση των Βρετανών ήταν μέσα στα ζητούμενα. Η Χούντα ήταν το *colpo grosso* των Αμερικανών στην Ελλάδα. Η Χούντα ήταν το ενδιάμεσο στάδιο, για να περάσει η Ελλάδα από τον βρετανικό έλεγχο στον αμερικανικό.

Η Χούντα, δηλαδή, έγινε με έναν συγκεκριμένο στόχο. Ν' ανατραπεί το Παλάτι και να στηθεί η μεταχουντική εποχή αποκλειστικά με αμερικανόδουλους παράγοντες ...Έγινε, για να πετύχουν οι Αμερικανοί τον "απογαλακτισμό" του κράτους από τους Βρετανούς ...Για να προχωρήσουν στην πλήρη αμερικανοποίησή του. Οι Αμερικανοί, μέσω των μυστικών τους υπηρεσιών, δημιουργούσαν τους δικούς τους πολιτικούς και οικονομικούς παράγοντες της μεταχουντικής εποχής. Δημιουργούσαν τους δικούς τους μεγιστάνες, ώστε να ελέγχουν το ελληνικό κράτος και την οικονομία του απόλυτα. Αυτή η κατάσταση "χτίστηκε" πάνω σε δύο πρόσωπα. Πολιτικά "χτίστηκε" πάνω στον Παπανδρέου και τον Μητσοτάκη. Όμως, οικονομικά,

ο θεμέλιος λίθος αυτής της κατάστασης ήταν η οικογένεια Βαρδινογιάννη ...Μια οικογένεια προφανώς χαφιέδων και πρακτόρων των αμερικανικών μυστικών υπηρεσιών ...Μια οικογένεια αξιωματικών, που εκμεταλλεύτηκαν το ελληνικό πολεμικό ναυτικό, για να "επεκτείνουν" τα συμφέροντά τους πιο πέρα από τα σύνορα.

Ακριβώς, επειδή αυτή η κατάσταση ήταν προκλητική και βέβαια πρωτοφανής, έπρεπε να ντυθεί με μια "βιτρίνα". Μια "βιτρίνα", η οποία θα τους εμφάνιζε σαν "αυτοδημιούργητους", εφόσον τέτοια ήταν μέχρι εκείνη τη στιγμή τα πρότυπα του ελληνικού λαού. Εκείνη την εποχή "μεγιστάνες" του εσωτερικού, με ιδιωτική περιουσία τη λεηλασία του κράτους, δεν ήταν εύκολο να γίνουν αποδεκτοί από την ελληνική κοινωνία. Ήταν η εποχή των μεγάλων ιδεολογικών συγκρούσεων και αναλύσεων και τέτοιου είδους "ιδιωτικοποιήσεις" δεν θα ξέφευγαν από τον εντοπισμό τους. Γι' αυτόν τον λόγο η ίδια η Χούντα αναγνώρισε στους Βαρδινογιάννηδες τα παράνομα "χρήματα" από την ολιγοήμερη "μετανάστευσή" τους στην αφρικανική Ροδεσία. Με αυτόν τον τρόπο θα εμφανίζονταν κι αυτοί σαν "πετυχημένοι" στο εξωτερικό, που επέστρεφαν στην πατρίδα μαζί με τα χρήματά τους, όπως συνέβαινε με όλους τους επιτυχημένους της εποχής.

Όμως, επειδή ούτε κι αυτοί οι πραγματικά αυτοδημιούργητοι μεγιστάνες ξέφευγαν από την αριστερή ρητορική της εποχής, έπρεπε να προστατευτούν. Να προστατευτούν, για να μην έχουν οι ίδιοι την τύχη του Πάππας και η Motor Oil την τύχη της ESSO PAPPAS. Γι' αυτόν τον λόγο η Χούντα —εκτός όλων των άλλων— έφτιαξε και το "αντιστασιακό" προφίλ των "εκλεκτών" των Αμερικανών. Πρόσφερε αντιστασιακά "ένσημα" στους Βαρδινογιάννηδες, για να μπορούν να επιβιώσουν εύκολα και στη μεταχουντική εποχή ...Στην από τότε σχεδιαζόμενη "αριστερή" μεταπολίτευση ...Τη σχεδόν "σοσιαλιστική" μεταπολίτευση του Αμερικανού υπηκόου Ανδρέα.

Όμως, για να γίνουν όλα αυτά, απαιτούσαν μεθόδευση. Τίποτε δεν ήταν εύκολο, γιατί δεν το επέτρεπαν τα μεγέθη της Ελλάδας. Οι Αμερικανοί επιθυμούσαν να δημιουργήσουν τα "τζάκια", για να ελέγχουν απόλυτα την αμερικανόστροφη πλέον μεταχουντική Ελλάδα, αλλά αυτό είναι μια κουβέντα. Τι "τζάκια" να φτιάξεις σε μια μικρή και θεόφτωχη χώρα; Τα "τζάκια" των αρχιμπακάρηδων ή των αρχιμπακάληδων; Τίποτε δεν υπήρχε στη χώρα. Λογικό ήταν. Τι μπορεί να υπάρχει υγιές και χρυσοφόρο, για να δημιουργήσει μεγιστάνες σε μια χώρα, η οποία είχε ισοπεδωθεί από τον πόλεμο και τον εμφύλιο που ακολούθησε; ...Σε μια χώρα, η οποία αιμορραγούσε πληθυσμιακά και ζούσε με εμβάσματα του εξωτερικού; ...Σε μια χώρα, στην οποία τα λίγα ισχυρά της τέκνα ήταν διακριθέντες του εξωτερικού; Επιπλέον, δεν βοηθούσαν και τα μεγέθη. Πώς θα τα φτιάξεις τέτοια "τζάκια", χωρίς να υπάρχει μια αντίστοιχη αγορά;

Αντιλαμβανόμαστε πως δεν υπήρχαν πολλές επιλογές γι' αυτούς. Η λύση ήταν μία και μοναδική. Το μόνο, που μπορούσες να κάνεις, ήταν να δημιουργήσεις μεγιστάνες από την κοινή περιουσία. Να πάρεις φιλέτα της συλλογικής ελληνικής περιουσίας και να τα δώσεις στους "εκλεκτούς" σου ιδιώτες. Η ελληνική οικονομία μπορεί να μην είχε τις δυνατότητες να "παράγει" μεγιστάνες, αλλά η ίδια η Ελλάδα ήταν ένα κεφάλαιο, το οποίο, αν μεταβιβαζόταν σε κάποιους ιδιώτες, θα τους καθιστούσε μεγιστάνες στην τοπική κοινωνία και οικονομία. Αυτό δηλαδή δρομολογήθηκε τότε. Η Ελλάδα, ως κεφάλαιο, άρχισε να κατακερματίζεται και να μοιράζεται σε χαφιέδες των Αμερικανών και της CIA.

...Το τερπνόν μετά του ωφελίμου. Αυτή η φάμπρικα ξεκίνησε με τους Βαρδινογιάννηδες. Επειδή, λόγω εποχής, δεν ήταν εύκολο να ξεκινήσουν να δημιουργούν μεγιστάνες, μοιράζοντας το ίδιο το χρυσοφόρο δημόσιο κεφάλαιο, ξεκίνησαν να μοιράζουν τις μέχρι τότε χρυσοφόρες κρατικές δραστηριότητες. Αφαιρούσαν σίγουρες και εξασφαλισμένα κερδοφόρες δραστηριότητες από το κράτος —το οποίο μέχρι τότε είχε τα κεφάλαια και τα μέσα για να τις δρομολογήσει— και τις παρέδιδαν σε ιδιώτες ...Σε ιδιώτες τύπου Βαρδινογιάννη ...Σε ιδιώτες, τους οποίους είναι

προφανές πως είχε ελέγξει, εγκρίνει και προτείνει η CIA ...Σε ιδιώτες, που η CIA δεν ήταν δυνατόν να γνωρίζει και να εγκρίνει μέσα από την "πιάτσα" της αγοράς ...Της ανύπαρκτης αγοράς μιας θεόφτωχης Αθήνας, όπου ακόμα διέπρεπαν οι παπατζήδες.

Εδώ απαντάται αυτόματα και το ερώτημα το γιατί επιλέχθηκαν για έναν τέτοιο σχεδιασμό πρώην αξιωματικοί του πολεμικού ναυτικού ...Για τους ίδιους λόγους που επιλέγονται σε όλες τις "Μπανανίες" οι πολιτικοί δικτάτορες και οικονομικοί μεγιστάνες μέσα από τις τάξεις του στρατού. Γιατί απλούστατα εκεί γνωρίζουν πρόσωπα και πράγματα οι μυστικές υπηρεσίες. Η CIA μπορεί να μην γνώριζε τι συμβαίνει στην ελληνική αγορά, αλλά γνώριζε τι συμβαίνει στον ελληνικό στρατό. Λογικό είναι αυτό. Η CIA μπορούσε να γνωρίζει το ποιόν κάποιων Ελλήνων μόνον σε συνθήκες όπου η ίδια μπορούσε να συμμετέχει. Τέτοιος είναι μόνον ο στρατός μιας συμμαχικής χώρας. Όταν το ναυτικό αυτής της χώρας συμμετείχε σε κοινά γυμνάσια ή σε στρατιωτικά "σχολεία" των Αμερικανών, ευνόητο είναι ότι εκεί κάποιοι γνωρίζονταν με κάποιους. Εκεί μπορούσε θεωρητικά να βρει η CIA κάποιον Έλληνα "περήφανο", "φιλόδοξο" και "αριστερό κι αντικομμουνιστή" για να "θωρακίσει" την ελληνική δημοκρατία. Πρακτικά, να βρει έναν ψωριάρη, ο οποίος είναι διατεθειμένος να προδώσει, για να βολευτεί ο ίδιος και να βολέψει και την υπηρεσία.

Αυτό και έγινε. Δεν χρειάζεται να είναι κάποιος μάντης ή να έχει μυστικές πληροφορίες, για να καταλάβει τι ακριβώς έγινε στην περίπτωση των Βαρδινογιάννηδων. Διορίστηκαν πλούσιοι από την αμερικανική πρεσβεία. Η πορεία τους προς την επιτυχία ήταν απόλυτα στρωτή. Ο Βαρδινογιάννης "διάλεγε", η αμερικανική πρεσβεία "ενέκρινε" και η Χούντα "παρέδιδε". Τόσο δύσκολος ήταν ο δρόμος της "επιτυχίας" του. Σε μια εποχή, όπου δεν είχαμε δει ακόμα για παράδειγμα μια Deutsche Telekom ν' αγοράζει έναν θηριώδη ΟΤΕ με τα δικά του χρήματα και με εγγυητικές επιστολές βασιζόμενες στα δικά του μελλοντικά κέρδη, οι Βαρδινογιάννηδες είχαν ανακαλύψει την πρόοδο με τη λογική του "other people money".

Όταν οι Βαρδινογιάννηδες έμπαιναν τζάμπα στις μέχρι τότε θηριώδεις κρατικές δραστηριότητες με "εγγυητικές" made in USA, οι υπόλοιποι Έλληνες δεν γνώριζαν καν τι ήταν αυτές. Με τέτοιες "εγγυητικές" δημιουργήθηκαν οι σταθμοί ανεφοδιασμού και τα διυλιστήρια. Επιχειρήσεις με σίγουρα κέρδη και απαγορευμένες για τους κοινούς θνητούς. Έτσι "χτίστηκαν" οι Βαρδινογιάννηδες από τους Αμερικανούς. Έτσι κι αλλιώς κάποιος έπρεπε να ανεφοδιάζει τα πλοία τους στη Μεσόγειο και έπρεπε να τον "φτιάσουν" οι ίδιοι. Η Χούντα των υπαλλήλων τους απλά υποβοηθούσε τον σχεδιασμό. Αναγνώρισε τα παράνομα χρήματά τους και τους έδωσε άλλα τόσα, για να στήσουν την φιλοαμερικανική τους "αυτοκρατορία". Όλα τα χρήματα "βρόμικα" δηλαδή.

Εκείνη την ώρα του επιχειρηματικού οίστρου του Νίκου Βαρδινογιάννη αυτός πεθαίνει και τη διεύθυνση του "ομίλου" των "αντιστασιακών" αναλαμβάνει ο αδερφός του Βαρδής ...Άλλος "αντιπαραγωγικός" πρώην αξιωματικός κι αυτός. Ο "εξόριστος" στην Αμοργό —και άρα εχθρός ενός υποτίθεται σκληρού και φασιστικού καθεστώτος— αναλαμβάνει τη διαχείριση ενός ομίλου, που, λόγω της φύσης και του μεγέθους του, θα έπρεπε να είναι μόνιμος "συνομιλητής" του καθεστώτος. Ο πρώην εξόριστος, δηλαδή, συχνά-πυκνά, λόγω του επιχειρηματικού του ρόλου, θα έπρεπε να συντρώγει ή να συσκέπτεται με αυτούς που τον εξόρισαν. Να τους ανέχεται αυτός, αλλά πολύ περισσότερο να τον ανέχονται εκείνοι. Να τον ανέχονται αυτοί σαν επιχειρηματία και να υπογράφουν για τα δάνειά του. Να ισχυροποιούν με τις υπογραφές τους έναν "σεσημασμένο" εχθρό τους.

Με αυτόν τον τρόπο οι "αντιστασιακοί" έγιναν πλούσιοι στη Χούντα της Δεξιάς και συνέχισαν να γίνονται πλουσιότεροι και στη μεταπολίτευση. Αρκούσε όμως να είναι απλά πλούσιοι; Όχι βέβαια. Έπρεπε εκτός από πλούσιοι να είναι και "χρήσιμοι". "Χρήσιμοι" για την εξουσία και για

τους εαυτούς τους. Πώς όμως γίνονται οι πλούσιοι "χρήσιμοι" και για την εξουσία και για τους εαυτούς τους; Από την εποχή της Ρώμης αυτό το καταφέρνουν με άρτο και θεάματα. Ένας τέτοιος παράγοντας μπορούσε να πάρει μια μεγάλη ποδοσφαιρική ομάδα και να γίνει πολλαπλά χρήσιμος. Χρήσιμος και για τα αφεντικά και για τον εαυτό του.

Μέσω μιας τέτοιας ομάδας θα μπορούσε ν' αποκτήσει έναν προσωπικό "στρατό" φανατικών οπαδών, στους οποίους θα τους προσέφερε δόξες, αλλά θα είχε και το ηθικό "δικαίωμα" να τους ζητάει ανταλλάγματα. Θα παρείχε σ' αυτούς δόξες και πρωταθλήματα, αλλά και θα τους "διοχέτευε" βουβά στις αυλές των κομμάτων ...Έναν ιδιωτικό "στρατό", που, όταν θα αμφισβητούσες τη νομιμότητα των δραστηριοτήτων του "Προέδρου", θα αμφισβητούσες αυτόματα το "μεγαλείο" της ομάδας. Είναι γνωστό άλλωστε πως κράτος και παρακράτος δεν ξεχωρίζουν και πάρα πολύ στις κερκίδες των ομάδων.

Επειδή ο κράτος έχει χρήματα και το παρακράτος έχει ανάγκες, τίποτε δεν αφέθηκε στην τύχη του. Οι κρατικές επιδοτήσεις μέσω ΟΠΑΠ άρχισαν να γεμίζουν μυστικά ταμεία και να δίνουν μεροκάματα σε επαγγελματίες οπαδούς. Η λύση είχε βρεθεί. Δεν θα επιβαρύνονταν οι πρόεδροι με πρόσθετα έξοδα. Θα απολάμβαναν τη δόξα της "αρένας", αλλά με χρήματα του κράτους. Επειδή μάλιστα στους "ηρωικούς" οπαδούς αρμόζουν "ήρωες" ηγέτες, τότε κάποιιοι "ξαναθυμήθηκαν" τον "ηρωισμό" της Ροδεσίας. Τότε ο "καπετάνιος" ανέλαβε για λογαριασμό της "ηρωικής" οικογένειας την "αρένα" της αθηναϊκής Ρώμης. Ήταν τόσο καλή η προπαγάνδα, που στο τέλος την έφαγαν και οι ίδιοι. Μέχρι και ο ίδιος ο "καπετάνιος" πίστεψε πως ήταν γενναίος και συχνά-πυκνά έβγαζε την κουμπούρα του.

Το 1979 λοιπόν δόθηκε στους Βαρδινογιάννηδες ο Παναθηναϊκός. Οι "κεντροαριστεροί" βενιζελικοί, που, ελέω του κράτους της Δεξιάς, έγιναν πλούσιοι επιχειρηματίες, έγιναν και πάλι ελέω του κράτους της Δεξιάς κι αθλητικοί παράγοντες ...Στην κυριολεξία ελέω κράτους, γιατί, μόλις οι Βαρδινογιάννηδες ανέλαβαν τον Παναθηναϊκό, ως δια "μαγείας" και πάλι άρχισαν να ρέουν τόνοι κρατικού χρήματος στο μέχρι τότε ασήμαντο και παντελώς ανυπόληπτο ελληνικό ποδόσφαιρο ...Το ποδόσφαιρο, που σχεδόν σε όλα τα νοικοκυρεμένα σπίτια της επικράτειας γινόταν αιτία να χτυπά ο πατέρας τον γιο, προκειμένου εκείνος να μην ασχολείται μ' αυτό. Σε αυτό το ανυπόληπτο ποδόσφαιρο των αλητών και των περιθωριακών άρχισε το κράτος να ρίχνει τόνους χρημάτων. Γι' αυτό λέμε ότι τους δόθηκε ο Παναθηναϊκός και δεν λέμε ότι τον απέκτησαν ...Πραξικοπηματικά ...όπως έλεγαν και οι Γιαννακόπουλοι ...Οι Γιαννακόπουλοι, οι οποίοι είχαν ανέβει στα κεραμίδια, για να φωνάξουν για την απάτη.

Κατά "σύμπτωση" ο Παναθηναϊκός μαζί με την "κάνουλα" των κρατικών χρημάτων τούς δόθηκε το '79, όταν παντοδύναμος υπουργός συντονισμού της Δεξιάς ήταν ο Μητσοτάκης ...Ο ανιψιός του Βενιζέλου ...Ο "φιλοξενούμενος" στη Νέα Δημοκρατία αρχηγός του κόμματος των Νεοφιλελεύθερων ...Ο αρχηγός, που, εκτός από τον εαυτό του, είχε έναν και μοναδικό βουλευτή στο κόμμα του. Ποιον; Τον Παύλο Βαρδινογιάννη. Κοίτα να δεις "σύμπτωση". Μιλάμε για τρομερές "συμπτώσεις". Οι "αριστεροκεντρώοι" Βαρδινογιάννηδες "ξεγελούσαν" συστηματικά τη Δεξιά ...Συνεχώς την ξεγελούσαν. Άρπαζαν κρατικά και άλλα "φιλέτα" τη στιγμή που για τα "παιδιά" της δεν περίσσευε "ψίχουλο". "Της αμύνης τα παιδιά διώξανε τον βασιλιά, αλλά πρόλαβαν και του πήραν τη μπουκιά", θα έπρεπε να λέει το τραγούδι σε μια πιο προσαρμοσμένη εκδοχή.

Αν τα πράγματα δεν ήταν για τους Έλληνες τραγικά, θα μιλούσαμε για κωμωδία. Συνεχώς γίνονταν τα ίδια και πάντα με τον ίδιο τρόπο. Όλα αυτά όμως γίνονταν χωρίς προβλήματα μέχρι το τέλος της δεκαετίας του 80. Μέχρι τότε οι Βαρδινογιάννηδες ήταν οι μοναδικοί αυτόχθονες ισχυροί παράγοντες του τόπου και "χορηγοί" του δικομματισμού. Μοναδικοί made in Greece μεγιστάνες και μοναδικοί "ευεργέτες" του κομματικού κράτους ...Αναγκαστικά. Έπαιρναν από το

κομματικό κράτος και έπρεπε να δώσουν "αντισταθμιστικά". Ήταν λίγο κομπλεξικοί ως "διορισμένοι" πλούσιοι, αλλά τι να έκαναν; Ζήλευαν τους πραγματικά αυτοδημιούργητους Έλληνες της διασποράς, αλλά δεν μπορούσαν να κάνουν και πολλά πράγματα. Όταν δεν πήγαιναν στην πρεσβεία να πάρουν εντολές "επιτυχίας", έπνιγαν τον καημό τους σε παλιά κρασιά και μουχλιασμένα τυριά.

Όμως, τα κόμπλεξ ήταν δεδομένα. Ήταν διορισμένοι της επιτυχίας. Ήταν πετυχημένοι, γιατί απλά κάποιος εκλεκτός των Αμερικανών έπρεπε να εμφανίζεται ως τέτοιος. Ήταν δισεκατομμυριούχοι, αλλά όχι κοσμοπολίτες. "Κατέκτησαν" τον κόσμο, χωρίς να τον δούνε. Δεν "ανακατεύτηκαν" με τον κόσμο και ως εκ τούτου δεν ήταν καλλιεργημένοι. Η "επιτυχία" τους πάντα περιοριζόταν στη μικρή διαδρομή μεταξύ της αμερικανικής πρεσβείας και των γραφείων τους σε μια οδό με συμβολικό όνομα ...Στην "Αρματολών και κλεφτών". Ως εκ τούτου δεν "εξελίχθηκαν". Ζούσαν "απομονωμένοι" μέσα στην Αθήνα και με βάση τις αρχές και τις αξίες των συμμοριών των ορεινών της Κρήτης ...Στην κυριολεξία τα "Ζωνιανά" της Εκάλης και του Ψυχικού. Αμφιβάλλουμε αν μπορούσαν να συμμετάσχουν σε συμβατικές κοινωνικές εκδηλώσεις ...Αν μπορούσαν να φάνε δημοσίως ...Συστηματικά ακοινωνήτοι ...Γρύλιζαν και δεν μιλούσαν. Αυτά όχι σε κάποιον μακρινό αιώνα ...Ακόμα και σήμερα δεν έχει αλλάξει τίποτε.

Η προηγούμενη γενιά περνάει ατόφια τα χαρακτηριστικά της στην επόμενη. Βλέπεις τον Τζίγγερ και είσαι σίγουρος ότι στη ζωή του έγινε πραγματικά φίλος μόνον με αυτοκίνητα. Ένας ακοινωνήτος άνθρωπος, που οι συναστροφές του είναι πολύ συγκεκριμένες και αναπτύσσονται με μόνο κριτήριο τη "χρησιμότητα". Ένας άνθρωπος, ο οποίος "φίλους" έχει μόνον όσους είναι "χρήσιμοι" και είναι διατεθειμένοι να γίνουν δούλοι του. Ένας άνθρωπος, ο οποίος "φίλες" έχει μόνον γυναίκες, οι οποίες απαντάνε σε τηλέφωνα που είναι "χρήσιμα" για άνδρες. Λογικά μας φαίνονται αυτά. Ό,τι βλέπεις, αυτό κάνεις. Ο θεός του ο καπετάνιος ακόμα μεγαλώνει νύχι στο μικρό το δάκτυλο. Προφανώς το θέλει, για να ρίχνει αλάτι στα κατσίκια που κλέβει στα ορεινά της Εκάλης. Έλεος. Πουλιάς, μέσω του Σταρ, lifestyle στους Έλληνες και μεγαλώνεις νύχι γιδοβοσκού; Είσαι μεγαλοπαράγοντας της κοινωνίας και κάθεσαι και μαλώνεις σαν χαμάλης με όποιον οπαδό ή δημοσιογράφο βρίσκεις μπροστά σου;

Όλα πήγαιναν με βάση τον αρχικό σχεδιασμό για δύο περίπου δεκαετίες. Οι κλίμακες ήταν λογικές και τα κέρδη της Motor Oil έφταναν για όλους. Όμως, μετά το πέρας αυτών των δεκαετιών οι ανάγκες του συστήματος άλλαξαν και έπρεπε να γίνουν διορθωτικές κινήσεις. Στην "αυγή" της δεκαετίας του 90 ο κόσμος όλος άρχισε να κλονίζεται και μαζί μ' αυτόν και οι παράγοντές του. Η Ελλάδα ήταν μέλος αυτού του κόσμου και θα έπρεπε να προσαρμοστεί. Το σύστημά της θα έπρεπε να προσαρμοστεί. Η μεταπολίτευση της δήθεν "πάλης" των δήθεν "ιδεολογιών" έπρεπε να εξελιχθεί. Η μεταχουντική μεταπολίτευση ήταν προσαρμοσμένη σε έναν αμερικανικό μεταπολεμικό σχεδιασμό, ο οποίος στηριζόταν στην ύπαρξη της Σοβιετικής Ένωσης και τη δήθεν μάχη των ιδεολογιών. Μέχρι τότε κυρίαρχο ήταν το "παραμύθι" των καλών και των κακών ιδεολογιών και βέβαια των ηγεσιών τους. Αυτό το "παραμύθι" κάπου στα τέλη της δεκαετίας του 80 άρχισε να καταρρέει.

Η Σοβιετική Ένωση κατέρρευσε μαζί με το τείχος του Βερολίνου. Οι ανάγκες των Αμερικανών άλλαξαν και έπρεπε να προσαρμοστούν στα νέα δεδομένα. Τότε ακούστηκε για πρώτη φορά ο όρος Νέα Τάξη Πραγμάτων ...Η Τάξη των Μπους ...Η Τάξη των "φωτισμένων", η οποία θα οδηγούσε στην "καλή" ιδιωτικοποίηση των πάντων μέσα από "υγιείς" και "ανόθευτες" διαδικασίες ανταγωνισμού. Εχθρός αυτής της Τάξης ήταν ένας και μοναδικός ...Η τρομοκρατία.

Η αλλαγή όμως της εποχής επέβαλε στους Αμερικανούς "ιδιοκτήτες" της Ελλάδας και πάλι τις ίδιες υποχρεώσεις. Εφόσον οι Βαρδινογιάννηδες ήταν πολύτιμοι και στην Νέα Τάξη, θα

έπρεπε να προσαρμόσουν τη "βιτρίνα" τους με βάση αυτές τις νέες προδιαγραφές. Στα χρόνια της Χούντας φρόντισαν οι Αμερικανοί να τους δώσουν την "αντιστασιακή" τους βιτρίνα ...Τη "βιτρίνα", την οποία θα χρειάζονταν για την εποχή εκείνη, όπου θα "βασίλευε" η δημοκρατικότητα. Όμως, αυτό πλέον δεν αρκούσε. Άλλαζε η εποχή και άλλαζαν και οι ανάγκες της. Άλλαζε η εποχή και άλλαζαν και οι "βιτρίνες" της. Αν η νομιμοποίησή των Βαρδινογιάννηδων στην προηγούμενη εποχή οφειλόταν στην "αντιπαλότητα" τους με τη Χούντα —και βέβαια και τον κομμουνισμό—, στην νέα εποχή θα έπρεπε να έχουν βεβαιωμένη "αντιπαλότητα" και με τους νέους εχθρούς της Νέας Τάξης.

Οι Βαρδινογιάννηδες έπρεπε να "συναντηθούν" και με την τρομοκρατία, για να πάρουν τα "εφόδια" της νέας εποχής. Εδώ βέβαια μπορεί να καταλάβει κάποιος και την πολυτιμότητα των Βαρδινογιάννηδων σ' αυτήν την εποχή. Η προστασία, την οποία απολαμβάνουν οι Βαρδινογιάννηδες από τους Αμερικανούς, φαίνεται στην ανανέωση της "βιτρίνας" τους, κάθε φορά που οι καταστάσεις αλλάζουν. Κάθε φορά που "αλλάζει" μια κατάσταση, κάποιες μυστηριώδεις δυνάμεις —προφανώς αμερικανικές— φροντίζουν να βελτιώνουν τις "βιτρίνες" της οικογένειας. Το ίδιο έκαναν και κατά την αλλαγή της "εποχής". Στην εποχή της μεγάλης λεηλασίας του κράτους φρόντισαν και πάλι να τους δώσουν μια ανάλογη "βιτρίνα". Στην εποχή κατά την οποία θα βασίλευε η "αντιτρομοκρατική" υστερία, φρόντισαν να τους εμφανίσουν σαν "θύματα-μάρτυρες" της τρομοκρατίας.

...Δες και πάλι "τύχη" που την είχαν τα παιδιά του Βαρδινάκη ...Όπως επί Χούντας για παράδειγμα ...Τότε, που οι φτωχοί βασανίζονταν και πετάγονταν στα χαντάκια και οι "αντιστασιακοί" Βαρδινογιάννηδες εξορίζονταν από το κράτος, αλλά και πλούτιζαν με κρατικές επιδοτήσεις. Την ίδια τύχη είχαν και στην ύστερη μεταπολίτευση. Η "αποτελεσματική" 17 Νοέμβρη, που, όποτε βόλευε, έβρισκε τον στόχο της, έκανε όλα τα "λάθη" μαζεμένα, όταν αποπειράθηκε να σκοτώσει τον Βαρδή. Όταν βόλευε την αμερικανική και φιλοαμερικανική συμμορία να σκοτωθεί κάποιος, ποτέ δεν υπήρχε αποτυχία. Όταν δεν βόλευε, πάντα είχαμε λάθη και παραλείψεις.

Επειδή βόλευε τη συμμορία, σκότωσαν τον Μπακογιάννη μέρα μεσημέρι στο πολυσύχναστο Κολωνάκι. Επειδή βόλευε τη συμμορία, σκότωσαν τον Σόντερς μέρα μεσημέρι στην πολυσύχναστη Λεωφόρο Κηφισίας. Κατόρθωσαν και σκότωσαν έναν γνωστό πολιτικό και έναν σημαντικό ξένο διπλωμάτη υπό αντίξοες συνθήκες και απέτυχαν στην περίπτωση Βαρδινογιάννη ...Τον απλό ιδιώτη Βαρδή δεν μπόρεσαν να τον σκοτώσουν στις ερημιές ...Απέτυχαν ...Δοκίμασαν μια πολύ περίεργη μέθοδο και "απέτυχαν". Γιατί όμως επέλεξαν τέτοιες ερημιές για ένα τέτοιο θεαματικό χτύπημα; Μήπως γιατί δεν ήθελαν αυτόπτες μάρτυρες; Μήπως γιατί ο Βαρδής δεν ήταν μέσα στο αυτοκίνητο και δεν έπρεπε να τον δει κανένας μέχρι να φτάσει "τραυματίας" στον χώρο της απόπειρας;

Γιατί όμως υιοθετούμε ένα τέτοιο ακραίο σενάριο; Γιατί απλούστατα τα κέρδη, τα οποία προέκυψαν από αυτό το "λάθος", είναι εξίσου ακραία. Ποιο ήταν το κέρδος, εξαιτίας αυτής της αποτυχημένης απόπειρας; Εξαιτίας της 17 Νοέμβρη η οικογένεια έγινε περίπου η "ιερή αγελάδα" της επιχειρηματικής μας κοινότητας της Νέας Εποχής. Η οικογένεια Βαρδινογιάννη καθ' όλη τη διάρκεια της Νέας Τάξης στην Ελλάδα απολαμβάνει το "απυρόβλητο". Η οικογένεια, η οποία πρωταγωνιστεί στο "πλιάτσικο" της Νέας Τάξης, βρίσκεται μακριά από το ορατό "πεδίο" του κόσμου. Αν ακουστεί κάτι γι' αυτήν, θα είναι απαραίτητα καλό ...Απαγορεύεται να είναι κακό ...Μόνον νόμος δεν έχει βγει ακόμα, για να το απαγορεύει και επισήμως.

Καμία οικογένεια ποτέ στην ελληνική ιστορία δεν "προστατεύτηκε" τόσο πολύ από την κοινή γνώμη. Είναι η οικογένεια, η οποία πλούτισε με τον "σταυρό" στο χέρι. Πλούτισαν, βοηθώντας "παιδιά να χαμογελούν". Αυτή η οικογένεια ποτέ δεν "έκλεψε" ή "άρπαξε" το παραμικρό. Η

οικογένεια, της οποίας το μόνο μέλημα είναι να σώσει τα παιδιά από τον καρκίνο. Η "ιερή" οικογένεια, την οποία κανένας δεν τολμά να την πιάσει στο στόμα του. Η οικογένεια, η οποία πλέον απολαμβάνει τζάμπα και επ' άπειρον την προστασία των μηχανισμών ασφαλείας του κράτους.

Γιατί συμβαίνει αυτό; Γιατί πάνω σ' αυτήν την οικογένεια στηρίχθηκε ο σχεδιασμός της Νέας Τάξης στην Ελλάδα. Για να γίνουν όμως όλα αυτά, θα έπρεπε να προηγηθεί μια ενέργεια "αγιοποίησής" της και τέτοια ήταν η απόπειρα κατά του Βαρδή. Αντιλαμβανόμαστε πως ήταν πολλά τα "κέρδη" από την "αποτυχημένη" προσπάθεια της 17 Νοέμβρη, για να ήταν πραγματική. Μιλάμε για ΤΗΝ "σύμπτωση". Τα ΣΩΣΤΑ και τα ΛΑΘΟΣ της οργάνωσης έγιναν μόνον όπως βόλευαν το σύστημα. Οι κολλητοί Μητσοτάκης και Βαρδινάκης "νομιμοποιήθηκαν" στην κορυφή των τομέων τους μέσω της 17 Νοέμβρη. Ο ένας έγινε κορυφαίος πολιτικός παράγοντας του τόπου, εξαιτίας της **αποτελεσματικότητας** της τρομοκρατικής οργάνωσης και ο άλλος έγινε κορυφαίος οικονομικός παράγοντας του τόπου, εξαιτίας της **αναποτελεσματικότητας** της ίδιας τρομοκρατικής οργάνωσης. Μόνοι τους οι "κολλητοί" της μεταπολίτευσης να τα σχεδίαζαν, δεν θα τα κατάφερναν τόσο καλά.

Για να καταλάβει ο αναγνώστης καλύτερα αυτό το οποίο λέμε, θα πρέπει να σκεφτεί με τον ακριβώς αντίθετο τρόπο. Να προσπαθήσει να σκεφτεί τι ακριβώς θα γινόταν, αν από τύχη τα πράγματα δεν εξελισσόταν με αυτήν τη σειρά. Αρκεί να σκεφτεί κάποιος πως, αν η 17 Νοέμβρη αποτύγχανε στην περίπτωση Μπακογιάννη, πιθανότατα ο Μητσοτάκης δεν θα γινόταν ποτέ Πρωθυπουργός. Όταν δεν μπορείς να εκλεγείς πρωθυπουργός με τον Ανδρέα στο δικαστήριο —και άρα χωρίς αντίπαλο— το πιο πιθανό είναι ν' αναγκαστείς να παραιτηθείς από την αρχηγία του κόμματος. Μόνον κλαίγοντας ως κακομοίρης μπορούσε ο Μητσοτάκης να εκλεγεί και αυτήν τη δυνατότητα τού την πρόσφερε η δολοφονία του Μπακογιάννη. Χωρίς αυτήν την πετυχημένη δολοφονία το σημερινό πολιτικό σκηνικό δεν θα ήταν όπως το γνωρίζουμε. Ο Μητσοτάκης δεν θα ήταν επίτιμος και η Ντόρα πιθανότατα θα έκανε μεγάλη "καριέρα" στα κομμωτήρια.

Από την άλλη πλευρά είχαμε τα ακριβώς αντίθετα δεδομένα. Τα κέρδη όλα προέρχονται από την αποτυχία της οργάνωσης. Αν η 17 Νοέμβρη πετύχαινε τον στόχο της στην περίπτωση Βαρδινογιάννη, τίποτε δεν θα ήταν όπως το γνωρίζουμε σήμερα —και βέβαια ευνοεί την εξουσία της Νέας Τάξης—. Κατ' αρχήν θα διέλυε ο όμιλος Βαρδινογιάννη και δεν θα ξανασήκωνε ποτέ κεφάλι, γιατί δεν υπήρχε γενιά έτοιμη για τη "διαδοχή". Ο "καπετάνιος" δεν θα μπορούσε ν' αντικαταστήσει τον Βαρδή, όπως αυτός αντικατέστησε τον αδερφό τους.

Όμως, χωρίς αυτήν την οικογένεια δεν θα υπήρχε η Διαπλοκή, όπως τη γνωρίζουμε σήμερα. Η οικογένεια Βαρδινογιάννη είναι η "ναυαρχίδα" της Διαπλοκής. Χωρίς αυτούς δεν θα υπήρχε ούτε Λαμπράκης ούτε Μπόμπολας ούτε Μυτιληναίος ούτε Κόκκαλης. Φτωχομπινέδες, οι οποίοι —ελέω κράτους— μέσα σε μια νύχτα γίνονταν μεγιστάνες, μόνον στο "άρμα" του Βαρδινογιάννη μπορούσαν ν' ακουμπήσουν. Χωρίς τον Βαρδινογιάννη μόνον "αρπαχτές" θα μπορούσαν να κάνουν και τίποτε παραπάνω. Σε καμία περίπτωση δεν θα μπορούσαν να μονιμοποιηθούν και να "νομιμοποιηθούν" ως σημαντικοί κοινωνικοί και οικονομικοί παράγοντες της χώρας.

Μπορεί όλοι αυτοί να επιλέχθηκαν βάση των ιδίων κριτηρίων, των ιδίων πρεσβειών και των ιδίων κομμάτων που επιλέχθηκαν και οι Βαρδινογιάννηδες, αλλά αυτό δεν αρκούσε. Για να υπάρξουν όλοι αυτοί οι κραυγαλέα διαπλεκόμενοι ως επιχειρηματίες, θα έπρεπε να πάρουν μια κοινωνική "νομιμοποίηση". Αυτήν τη "νομιμοποίηση" μπορούσαν να τους τη δώσουν μόνον οι ήδη "νόμιμοι" Βαρδινογιάννηδες. Τη "νομιμότητά" τους θα την έπαιρναν από τους μόνους που μπορούσαν να τη δώσουν. Γι' αυτόν τον λόγο ήταν απαραίτητοι οι Βαρδινογιάννηδες στην Νέα Τάξη στην Ελλάδα. Μόνον ένας Βαρδινογιάννης τούς έδινε την απαραίτητη κοινωνική

"νομιμοποίηση". Αυτός αποφάσιζε ποιον θ' "αναγνώρισε" σαν ισότιμο "συνάδελφό" του. Ο συνεταιρισμός του Βαρδινογιάννη με τον Λαμπράκη, τον Μπόμπολα ή τον Μυτιληναίο, τούς "αναγνώρισε" σαν "νόμιμους" μεγιστάνες.

Χωρίς αυτόν τον συνεταιρισμό ο Λαμπράκης θα παρέμενε ένας "ιδιόμορφος" εκδότης, που, όταν δεν θα έψαχνε παρέες στους λάκκους του ασβέστη, θα περιοριζόταν σε παιχνίδια πολιτικής επιρροής, όπως έκανε επί μισό αιώνα πριν. Δεν θα γινόταν και διαπλεκόμενος μεγαλοεπιχειρηματίας. Χωρίς αυτόν τον συνεταιρισμό ο Μπόμπολας θα παρέμενε μικροκατασκευαστής βόθρων, που απλά θα είχε αγοράσει και μια φυλλάδα. Χωρίς αυτόν τον συνεταιρισμό ο Μυτιληναίος μπορεί να έκοβε σήμερα εισιτήρια στο θέατρο της Ντενίση στα Ηλύσια. Ακόμα και ο Κόκκαλης από τον ίδιο σχεδιασμό επωφελήθηκε. Η δήμευση "αντιπαλότητας" του Ολυμπιακού με τον Παναθηναϊκό τον εμφάνισε ως ομοεπίπεδο και άρα ως "νόμιμο" "συνάδελφο" του Βαρδινογιάννη. Χωρίς αυτόν ο Κόκκαλης θα παρέμενε στο παραπάτασμα, γιατί δεν ήταν για τίποτε παραπάνω ο αγράμματος χαφιάς της Στάζι.

Αυτή η περίοδος θα πρέπει να ήταν η καλύτερη για τους Βαρδινογιάννηδες ...όχι μόνον οικονομικά, αλλά και ηθικά. Οι Βαρδινογιάννηδες θα πρέπει για πρώτη φορά να ήταν ευτυχείς. Ο κοσμοπολίτικος ελληνισμός, ο οποίος επί αιώνες παρήγαγε διάσημους κοσμοπολίτες μεγιστάνες, ήταν για πρώτη φορά "επαρχιώτικος". Οι μεγιστάνες του ελληνισμού ήταν για πρώτη φορά στην ιστορία όμοιοι ποιοτικά με τους μεγιστάνες των "δημοκρατιών" της υποσαχάριας Αφρικής ή των "Μπανανιών" της Λατινικής Αμερικής. Ο ελληνισμός, ο οποίος "παρήγαγε" κόμηδες στη Βιέννη και μαικήνες της τέχνης στη Μόσχα, έγινε ένα μικρό "κλειστοφοβικό" Μπαγκλαντές. Μεγιστάνες έγιναν η Σάρα, η Μάρα και το κακό συναπάντημα ...Άνθρωποι του υποκόσμου ...Άνθρωποι, που τα χρήματά τους τα ξόδευαν σε αυτοκίνητα, βίζιτες και μπουζουκλερί ...Άνθρωποι, που, όταν έδιναν εκατόευρα στα κορίτσια των στριπτιζάδικων, νόμιζαν ότι μοίραζαν "υποτροφίες" σαν μεγάλοι ευεργέτες. Αναγνωρισμένοι "άρχοντες" μόνον στους πορτιέρηδες, στους παρκαδόρους και στους μαστροπούς.

Από τη Σκάλα του Μιλάνου της Κάλλας η Ελλάδα "έπεσε" στην Αρένα και τη Βίση. Από τα Maxim του Παρισιού, στα πατασζιδικά της λαχαναγοράς. Για πρώτη φορά θα πρέπει να πήγαιναν οι Βαρδινογιάννηδες σε δεξιώσεις και να έβλεπαν χειρότερους από τους ίδιους. Οι παλαιές δεξιώσεις των Ελλήνων πλουσίων κοσμοπολιτών, στις οποίες υπήρχε απαράβατος κανόνας να μιλάς μόνον για τέχνη και ποτέ για χρήματα, έγιναν δεξιώσεις του ρεψίματος και της πορδής —...Πόσα βγάζεις; ...Ποιος σου έδωσε το έργο; ...Πόσο τον πλήρωσες;—. Στις μεγάλες δεξιώσεις την ελληνικής Πολιτείας οι άλλοτε ευεργέτες του λαού αντικαταστάθηκαν από τους ευεργετημένους του λαού. Νεόπλουτοι караγκιόζηδες, οι οποίοι, τις σπάνιες φορές που ανέφεραν την λέξη "τέχνη", συνήθως αφορούσε τις ειδικές ικανότητες κάποιας Ρωσίδας, την οποία είχαν γνωρίζει την προηγούμενη νύχτα. Κοντά στον καπετάνιο εμφανίστηκαν παράγοντες με νύχια ακόμα μεγαλύτερα, για να ξύνουν τα αυτιά τους ...για να μην πούμε τίποτε άλλο. Μπροστά στον Μπόμπολα αριστοκράτης είναι και ο κουλουράς της Ομόνοιας ...Τουλάχιστον αυτός, λόγω δουλειάς, δεν αφαιρείται, για να δει τι βγάζει από τη μύτη του.

Το θέμα, για να συνεχίσουμε την ανάλυση, είναι πως όλοι αυτοί οι άξεστοι φτωχομπινέδες έγιναν διαπλεκόμενοι, γιατί ανέβηκαν πάνω στην "πλατφόρμα" του Βαρδινογιάννη. Απλά, για να καταλάβει κάποιος το πόσο σημαντικό είναι αυτό, θα πρέπει να γνωρίζει τον σχεδιασμό και το τελικό ζητούμενο ...Το ζητούμενο, που βιώνουμε σήμερα και μας έχει οδηγήσει στο χείλος της καταστροφής. Αυτό λοιπόν το ζητούμενο είναι η πλήρης, απόλυτη και ισοπεδωτική ιδιωτικοποίηση των πάντων. Έχοντας, η κατ' όνομα μόνον αμερικανική Νέα Τάξη Πραγμάτων, αλλάξει τον σχεδιασμό της, έπρεπε να μεθοδεύσει την απόλυτη ιδιωτικοποίηση των ίδιων των

κρατών και σε αυτόν τον σχεδιασμό την εξυπηρετούσαν οι διαπλεκόμενοι, οι οποίοι πρωταγωνίστησαν στη λεηλασία τους.

Γιατί την ενδιέφερε την Νέα Τάξη αυτή η ιδιωτικοποίηση; Γιατί απλούστατα θα επιχειρούσε ν' "αγοράσει" τα ίδια τα κράτη. Αυτό, το οποίο δεν θα μπορούσε να επιτύχει με σφαίρες και με βόμβες, θα το επιχειρούσε με χρήματα. Από τη στιγμή που δεν υπήρχε η Σοβιετική Ένωση να περιορίζει τα κράτη στην "αυλή" τους, θα επιχειρούσαν να τα εξαγοράσουν. Έχοντας λοιπόν οι ιμπεριαλιστές αυτόν τον στόχο, αναζητούσαν συνενόχους, για να τους εξυπηρετήσουν στο έγκλημα. Τέτοιοι ήταν οι διαπλεκόμενοι. Για να τους δημιουργήσουν όλους αυτούς εκ του μηδενός, προχώρησαν σε γενικευμένη χρήση της πρακτικής που εφάρμοσαν με τους Βαρδινογιάννηδες.

Οι Βαρδινογιάννηδες τούς ήταν απαραίτητοι γι' αυτήν την πρακτική, όπως είναι η "μαγιά" για το "ψωμί". Δεν μπορούσαν οι Αμερικανοί να την επαναλάβουν χωρίς τη δική τους συμμετοχή. Δεν τους έφταναν μόνον οι Βαρδινογιάννηδες, αλλά δεν μπορούσαν να προχωρήσουν και χωρίς αυτούς. Δεν μπορούσαν να χαρίσουν το σύνολο του κράτους σε μια οικογένεια και αναγκαστικά έπρεπε να δημιουργήσουν πανομοιότυπες ...Οικογένειες, οι οποίες επιλέγονταν ανάλογα με το πού και πόσο χρωστούσαν οι Αμερικανοί στους κορυφαίους πολιτικούς παράγοντες της μεταπολίτευσης. Δεν ήταν μόνον ο Μητσοτάκης, που δικαιούνταν "τζάκια". Δικαιούνταν και ο Παπανδρέου. Δικαιούνταν και το "ηρωικό" ΚΚΕ. Όλος ο υπόκοσμος των μυστικών υπηρεσιών. Όλα αυτά "θεμελιώθηκαν" στη διακυβέρνηση Μητσοτάκη. Θεμελιώθηκαν επί Δεξιάς, για να μην τα χρεωθεί το "αριστερό" ΠΑΣΟΚ των φτωχών "σοσιαλιστών". Θεμελιώθηκαν στη διακυβέρνηση, την οποία επέβαλε με τις "σφαίρες" της η 17 Νοέμβρη και άρα η CIA.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τον λόγο, που ήταν τόσο σημαντικό να "πετύχει" η 17 Νοέμβρη να σκοτώσει τον Μπακογιάννη και ν' "αποτύχει" να σκοτώσει τον Βαρδινογιάννη; Μόνο με αυτόν τον "μαγικό" τρόπο θα παρέμεναν και στην νέα εποχή οι παλαιοί πρωταγωνιστές. Γι' αυτόν τον λόγο θεωρούμε πολύ "μαγικές" τις συμπτώσεις, για να είναι αληθινές. Γι' αυτόν τον λόγο δεν πιστεύουμε τις επίσημες "εκδοχές" των τρομοκρατών και των δημοσιογράφων. Από τη στιγμή που τα μεγάλα "αφεντικά" είχαν εξασφαλισμένα τα συμφέροντά τους με την πρωθυπουργοποίηση του Μητσοτάκη και την επιβίωση του Βαρδή, δεν υπάρχει ούτε μία περίπτωση στο εκατομμύριο να πιστέψουμε ότι δεν ήταν "στημένη" η 17 Νοέμβρη, που τους τα εξασφάλισε. Δεν μπορούμε να ξεφύγουμε από τη λογική μας, επειδή αυτό δεν μπορούμε να το αποδείξουμε με στοιχεία ...Μηχανικοί είμαστε ...δεν είμαστε ζωγράφοι. Όταν με τους υπολογισμούς μας "βλέπουμε" πολυκατοικία, δεν μας πείθεις ότι "βλέπουμε" έναν λάκκο ...ό,τι κι αν μας δείξεις. Χίλιες φορές να δούμε κατεστραμμένο το αυτοκίνητο του Βαρδή, χίλιες πεντακόσιες φορές θ' αμφισβητήσουμε ότι ο ίδιος ήταν μέσα σ' αυτό.

Από τη στιγμή που όλα έγιναν όπως βόλεψε τους Αμερικανούς —και άρα όπως "έπρεπε"—, τα πράγματα πήραν το δρόμο τους. Η πρόοδος των ιδίων Βαρδινογιάννηδων συνεχίστηκε με τον ίδιο Μητσοτάκη. Οι "αριστεροκεντρώοι" Βαρδινογιάννηδες και πάλι ξεγέλασαν τη "χαζή" Δεξιά. Έγιναν τραπεζίτες και πάλι ελέω Μητσοτάκη και βέβαια κράτους. Με πρωθυπουργό τον Μητσοτάκη απέκτησαν την κρατική τράπεζα με το όνομα Τράπεζα Πειραιώς ...Την οποία και πάλι γιγάντωσαν με κρατική απόφαση-δωρεά, "καταπίνοντας" τη Μακεδονίας-Θράκης. Ποιος δεν θυμάται τους αγώνες των εργαζομένων της δεύτερης για το τζάμπα ξεπούλημά της; Ποιος δεν θυμάται τις μαύρες σημαίες στο κεντρικό κατάστημα της Τσιμισκή και Βασιλίσσης Σοφίας;

Ούτε όμως αυτό αρκούσε. Ελέω Αμερικανών, κράτους και Μητσοτάκη —και άρα παρακράτους— έλεγχαν τον Παναθηναϊκό, τα πετρέλαια και μια τράπεζα, αλλά δεν ήταν ακόμα πλήρως διαπλεκόμενοι. Τι κάνει έναν διαπλεκόμενο πραγματικό; Μα φυσικά η ιδιοκτησία ΜΜΕ.

Η δυνατότητά του να "τυφλώνει" τον κόσμο και να τον παραδίδει λεία στην εξουσία, που εξυπηρετεί τον ίδιο. Ο Μητσοτάκης κερδίζει τις εκλογές του Νοεμβρίου του 1989 με ποσοστό 46,19% και λόγω εκλογικού νόμου δεν καταφέρνει να σχηματίσει δική του κυβέρνηση, αλλά ελέγχει απόλυτα την Οικουμενική Κυβέρνηση του Ξενοφώντα Ζολώτα. Εδώ μιλάμε για διαβολική σύμπτωση. Κερδίζει ο Μητσοτάκης τις εκλογές στις 5 Νοεμβρίου του 1989 και στις 20 του ίδιου μήνα, που "πρωθυπουργεύει" ο ίδιος, ξεκινάει η λειτουργία του MEGA CHANNEL. Η λειτουργία του καναλιού των εκδοτών και του Βαρδινογιάννη ...Η λειτουργία του σημερινού καναλιού του ΔΝΤ.

Όλα αυτά έγιναν και πάλι τζάμπα. Πάλι τζάμπα μάγκες οι Βαρδινογιάννηδες. Αγόραζαν με τον ίδιο "εγγυητικό" τρόπο. Αγόραζαν τζάμπα τηλεοπτικές συχνότητες πριν αυτές "σφραγιστούν" για όλους τους υπολοίπους. Έχτιζαν κανάλια, βάζοντας "υποθήκες" μελλοντικά έσοδα από διαφημίσεις ...Σίγουρα έσοδα, εφόσον, λόγω Μητσοτάκη, έπεφταν οι κρατικές διαφημίσεις με τον τόνο. Δισεκατομμύρια εισέπρατταν σε κρατικές διαφημίσεις οι τζάμπα καναλάρχες. Ούτε μία δραχμή δεν έβαλαν από τις τσέπες τους

...Οι καναλάρχες, οι οποίοι ανταπέδιδαν την εξυπηρέτηση σε είδος ...Οι καναλάρχες, οι οποίοι "θωράκισαν" τον δικομματισμό. Μεγάλη η χάρη τους. Μέχρι και το θλιβερό ανθρωποειδές με το όνομα Σημίτη τον εμφάνιζαν σαν "γοητευτικό". Επί μία δεκαετία σχεδόν τον εμφάνιζαν σαν τον "καταλληλότερο". Όσο πιο κοντό και άσχημο τον έβλεπε ο λαός, τόσο πιο πολλά δημόσια έργα μάς κόστιζε η "σαύρα" του Κολωνακίου, για να βελτιώνει την εικόνα της. Αυτοί οι καναλάρχες αποφάσιζαν όχι μόνον για το ποιοι θα μας κυβερνούσαν, αλλά και ποιοι θα συμμετείχαν στη Βουλή ως κοινοί βουλευτές. Οι "κολλητοί" κομματάρχες έστελναν τις λίστες των υποψηφίων στους Βαρδινογιάννηδες και αυτοί τούς "πρότειναν" στον λαό μέσω των καναλιών.

Δεν υπάρχει βουλευτής, που να εκλέχθηκε τέτοιος, χωρίς να έχει περάσει από το "φίλτρο" των καναλαρχών. Πρώτα οι καναλάρχες γνώριζαν ποιοι θα εκλεγούν και μετά οι δικαστικοί αντιπρόσωποι, που μετρούσαν τις ψήφους στις κάλπες. Μιλάμε για την απόλυτη "δημοκρατία" ...Την απόλυτη τηλεοπτική "δημοκρατία". Για να γίνει μάλιστα πιο "οργανωμένη" η προσφορά τους σ' αυτήν τη "δημοκρατική" πραγματικότητα, εξειδίκευσαν τα κανάλια τους. Το αυτοαποκαλούμενο "σοβαρό" Μέγκα, θα αποφάσιζε για την πολιτική "άποψη" των "σοβαρών" Ελλήνων. Το πιο "ελαφρύ" Σταρ, θα ομογενοποιούσε την πλέμπα. Θα έδειχνε κώλους και βυζιά, για ν' απασχολείται η πλέμπα ...Η πλέμπα θα "τελείωνε" μαζί με την Πετρούλα, γιατί αυτό "βόλευε" το καθεστώς της μεταπολίτευσης.

Μιλάμε για "σύμπτωση". Κάθε φορά που ο Μητσοτάκης έπαιρνε μια θέση εξουσίας, κάτι "τσιμπούσανε" και οι "αντιστασιακοί" Βαρδινογιάννηδες. Όσο πιο μεγάλη ήταν η θέση που έπαιρνε ο ίδιος, τόσο πιο σημαντικό το απόκτημά τους. Τι να έκανε ο άνθρωπος; Βοηθούσε τα "ορφανά" από την Κρήτη. Να πάρουν το καπιτώς τους. Να μην αποτύχουν στην Αθήνα και γυρίσουν στην Κρήτη και "ξαναπέσουν" στις "κατσικοεπιδρομές".

Μιλάμε για βοήθεια. Οι άνθρωποι ήταν φιλόδοξοι. Όπου έβλεπαν κέρδη, ήθελαν να μπουν. Ήθελαν να μπουν χωρίς χρήματα όμως. Γιατί να βάλουν χρήματα, όταν έχουν "μπάρμπα" το δημόσιο; Χρήματα χρειάζονται για την ανάπτυξή τους μόνον οι υπόλοιποι Έλληνες και όχι οι Βαρδινογιάννηδες. Με βάση αυτήν τη λογική, γιατί να μην γίνονταν ακτοπλόδοι στην εποχή της άνθισης του ελληνικού τουρισμού; Έγινε ακτοπλόος ο Αγούδημος και ο Βεντούρης και δεν θα ήταν η "αγία" οικογένεια; Άλλωστε αυτοί, σαν "άγιοι", δεν είχαν ποτέ πρόβλημα με τα χρήματα. Τέτοια "ταπεινά" προβλήματα είχαν μόνον οι κοινοί θνητοί και όχι οι "γαλαζοαίματοι" Βαρδινογιάννηδες.

Ο κοινός Έλληνας, για παράδειγμα, θα πρέπει να έχει χρήματα, για ν' αγοράσει μια μικρή "Μαγδαλένα" και να ξεκινήσει τη δραστηριότητά του. Ο κοινός Έλληνας θα πρέπει να στήσει εκ του μηδενός μια τέτοια εταιρεία. Ο Βαρδινογιάννης τέτοιο πρόβλημα δεν έχει. Γιατί να "στήσει" εκ του μηδενός μια τέτοια εταιρεία, όταν υπάρχουν οι έτοιμες και σίγουρες; Αυτός απλά θα πληρώσει ένα τηλεφώνημα, για να το ζητήσει από τον "μπάρμπα". Γίνεται να είσαι ο "ευνοούμενος" ενός Χανιώτη —όπως ο Μητσοτάκης— και να μην σου "χαριστεί" η χανιώτικη ANEK; Αυτό έγινε στην προκειμένη περίπτωση.

Ο προδότης των Χανίων πήρε ένα σημαντικότερο περιουσιακό στοιχείο όλων των Χανιωτών και το χάρισε στον "κολλητό" του. Γιατί; Πιθανότατα για να εξασφαλίσει χρηματοδότηση και καριέρα η Ντόρα. Χωρίς χρήματα πώς θα ήταν η "πρώτη" της Αθήνας και υποψήφια αρχηγός. Όλα αυτά έχουν κόσμη και μέρος αυτών φορτώθηκε και στους Χανιώτες. Απλά πράγματα. Ήθελε ο Βαρδινογιάννης να γίνει "ακτοπλόος" και του δόθηκε δώρο η μεγάλη συνεταιριστική εταιρεία της Κρήτης. Τζάμπα ασχολούνταν ο θεομπαίχτης Μητσοτάκης με την Εκκλησία της Κρήτης; Προφανώς έδωσε μητροπολιτικό θρόνο σε κάποιον και αφαίρεσε την εν λόγω εταιρεία από αυτόν τον θρόνο. Τα υπόλοιπα ήταν εύκολα για τους Βαρδινογιάννηδες. Πάλι με "εγγυητικές" και ομολογιακά δάνεια με βάση τα μελλοντικά κέρδη ...Μιλάμε για έξυπνους σε ένα έθνος βλακών. Τώρα είναι κυρίαρχοι του Αιγαίου, επειδή όλους τους υπόλοιπους Έλληνες — νησιώτες και στεριανούς— δεν τους "έκοβε".

Δεν τους "έκοβε" τότε και δεν τους "κόβει" και τώρα. Δεν εξηγείται διαφορετικά. Τώρα, που ανοίγει η αγορά ενέργειας, οι κοινοί Έλληνες στην καλύτερη των περιπτώσεων θα βάλουν μερικούς φωτοβολταϊκούς τσίγκους στα χωράφια τους. Δεν είναι έξυπνοι σαν τους Βαρδινογιάννηδες, να ζητήσουν τη θηριώδη ΔΕΗ. Να την "αναπτύξουν" έτσι, χωρίς να πληρώσουν δραχμή, γιατί είναι έξυπνοι ...Γιατί μπορούν να την "αγοράσουν" με δόσεις, τις οποίες θα πληρώνουν από τα σίγουρα και τεράστια μελλοντικά της κέρδη. Τύφλα να 'χουν αυτοί, οι οποίοι αγοράζουν με δάνεια τα διαμερίσματά τους και πληρώνουν το νοίκι ως δόση. Μόνον οι Βαρδινογιάννηδες μπορούν ν' αγοράζουν θηρία του κεφαλαίου με δόσεις.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τον λόγο που οι Βαρδινογιάννηδες ήταν πολύτιμοι για τους Αμερικανούς της Νέας Τάξης; Η επιβίωση των Βαρδινογιάννηδων θα οδηγούσε στη "γέννηση" των υπολοίπων διαπλεκομένων. Έπρεπε να επιβιώσει η πρώτη οικογένεια, που έγιναν μεγιστάνες με τη λεηλασία του κράτους, ώστε να γίνει αυτό μια ανεκτή πρακτική. Γι' αυτόν τον λόγο τούς ήταν πολύτιμη η "απόπειρα" κατά του Βαρδή και τα ιδιωτικά κανάλια. Τα κανάλια θα κατασκεύαζαν το "φωτοστέφανο" του "μάρτυρα" και στη συνέχεια θα το μοιράζονταν και οι υπόλοιποι. Τα κανάλια θα μας "εκπαίδευαν", αν όχι να τους αγαπάμε, τουλάχιστον να τους ανεχόμαστε.

Γι' αυτόν τον λόγο ξεκινήσαμε το κείμενό μας από την υποκρισία του ιδρύματος "Ελπίδα-Μαριαννα Βαρδινογιάννη". Ο χρόνος, που έχει εξασφαλίσει τζάμπα προβολή η οικογένεια Βαρδινογιάννη, εξαιτίας αυτού του ιδρύματος, αν πληρωνόταν ως διαφημιστικός, θα ήταν πιο ακριβός από όλα τα χρήματα που έχουν βάλει ως "δωρεά" οι ίδιοι για το ίδρυμα. Ο καρκίνος των παιδιών, δηλαδή, μπορεί με χαρτί και με μολύβι ν' αποδειχθεί ότι είναι η μεγαλύτερη οικονομική επένδυση αυτής της οικογένειας. Καμία σχέση με τους παλαιούς εθνικούς μας ευεργέτες, όπως αρέσκονται να παρουσιάζονται οι Βαρδινογιάννηδες από τα κανάλια των δούλων τους ...Είπαμε ...Το τζάμπα είναι η οικογενειακή τους παράδοση. Δεν έχουν συνηθίσει ακόμα ότι μπορεί να μην τους ξαναλείψει το σαλάμι. Αν η ευεργεσία είναι να μην γνωρίζει η αριστερά τι ποιεί η δεξιά, οι Βαρδινογιάννηδες αυτό το έχουν ανατρέψει ...Όλος κόσμος ξέρει τι "μεγάλο" ποιεί η αριστερά, ακόμα κι όταν αυτή είναι "παράλυτη".

Όμως, αυτή η οικογένεια δεν επενδύει μόνον στις αρρώστιες, αλλά και στις "αρρώστιες". Τέτοια "αρρώστια" είναι και ο σπαδισμός της "αρένας". Αυτή ήταν μια υποχρέωση της οικογένειας απέναντι στη Διαπλοκή. Χρηματοδοτήθηκε από το κράτος, για να εκτελέσει αυτό το καθήκον της. "Τάιζε" συστηματικά ένα μέρος του κόσμου με φούμαρα του Παναθηναϊκού, για να σταθεί απέναντί της και το αντίπαλο δέος του Ολυμπιακού. Τάιζε ο "νόμιμος" Βαρδινογιάννης τον Παναθηναϊκό για να "νομιμοποιεί" τον Κόκκαλη. Την ώρα που ο λαός θ' απασχολούνταν με σώβρακα και φανέλες, όπως θα έλεγε και ο Πανούσης, όλοι υπόλοιποι έκλεβαν.

Τα μεγάλα πολιτικά "τζάκια" είχαν χωρίσει τους τομείς και τους εκλεκτούς τους και είχε αρχίσει η μεγάλη "σφαγή". Το επιχειρηματικό πρότυπο των Βαρδινογιάννηδων είχε γίνει εθνικό πρότυπο. Όποιος μπορούσε —και όπως μπορούσε— έκλεβε το κράτος. Πρωτοπόροι ήταν οι "εκλεκτοί" των ιδιοκτητών του δικομματισμού. Μπόμπολας, Λαμπράκης, Τεγόπουλος κλπ., ήταν "ευεργετημένοι" του Ανδρέα. Κόκκαλης, Γερμανός κλπ., ήταν "ευεργετημένοι" του ΚΚΕ. Όλοι χαφιέδες και πράκτορες. Εκβιάσιμοι από τους ευεργέτες τους και ως εκ τούτου μεγάλοι και γαλαντόμοι "χορηγοί" των κομμάτων. Όλοι τους "επιχειρηματίες", αλλά και "ταμίες" των κομμάτων που τους στήριζαν. Έκλεβαν για λογαριασμό τους και έκλεβαν και για τους "ευεργέτες" τους.

Όλοι τους κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν των Βαρδινογιάννηδων. Μόνον ο Λάτσης ήταν διαφορετικός απ' αυτούς ...Όχι καλύτερος ...Απλά διαφορετικός ...Διαφορετικός, γιατί δεν τον διακατείχε το σύνδρομο του σαλαμιού. Πλούσιος ήταν πριν γίνει εις βάρος μας πλουσιότερος. Ήταν πλούσιος και γνώριζε έστω και μια πραγματική Λαϊδη και δεν έγινε γνωστός επειδή πετούσε τόνους γαρύφαλλα στη "Λαϊδη". Αυτός απλά είδε φως και μπήκε. Έμαθε πως "πηδιόμαστε" και πλάκωσε ως γύφτος. Βλέποντας το μεγάλο πλιάτσικο, θέλησε να συμμετάσχει κι αυτός. Συμμετείχε κι αυτός, παραβιάζοντας μια βασική πατρική συμβουλή ...Την πλέον βασική, που απαγόρευε τις "μπίζνες" στην Ελλάδα. Αυτός λοιπόν ο "ανυπάκουος" γιος μπήκε γερά στο πλιάτσικο.

Με κόστος ένα καράβι, απέκτησε εις βάρος των Ελλήνων περιουσία μεγαλύτερη από αυτήν που κληρονόμησε από τον μεγιστάνα πατέρα του. "Κληρονόμησε" από το κράτος —και άρα από εμάς— ίσως τα πιο σύγχρονα διυλιστήρια της Ευρώπης. Χωρίς να βάλει ούτε μία δραχμή, απέκτησε την ιδιοκτησία των ΕΛΠΕ. Τον άφησαν να λεηλατήσει τον κόσμο με τη Eurobank και "ξεπέρασε" τον πατέρα του. Σ' αυτόν οφείλει και τη μόνη διαφορετικότητα που τον διακρίνει. Είναι χορτάτος και μπορεί να πάει σε μια δεξίωση όχι απαραίτητα για να φάει ή να βάλει καμιά γαρίδα στην τσέπη. Γι' αυτόν τον λόγο μάλλον δεν ανέχεται τους "συναδέλφους" του και δεν συμμετέχει στις εκδηλώσεις τους, παρ' όλο που είναι επιφανές μέλος του δήθεν ελληνικού επιχειρηματικού σαρ-σύστημ.

Όμως, παρ' όλο που δεν τους ανέχεται όλους αυτούς τους φτωχομπινέδικης προέλευσης "μεγιστάνες", δεν παύει να είναι και ίδιος ανεβασμένος πάνω στην "πλατφόρμα" Βαρδινογιάννη. Όλοι αυτοί είναι "χτισμένοι" πάνω στο πρότυπο του επιχειρηματία, ο οποίος είναι "διορισμένος" από το παρακράτος και από την αμερικανική πρεσβεία ...Πάνω στο πρότυπο του ..."δώσε και σε μένα "μπάρμπα" και μετά μοιραζόμαστε από κοινού τη λεία". Όταν αυτός ο "μπάρμπα" είναι το κράτος και μοιράζει δημόσια περιουσία ή αποκλειστικά συμβόλαια, τότε τα πράγματα είναι εντυπωσιακά στην εξέλιξή τους. Αρκεί να έχεις πρόσβαση στο πρόσωπο, το οποίο ασκεί την εξουσία στον "μπάρμπα". Τότε μπορείς να ζητάς ό,τι θέλεις. Αρκεί να "θυμάσαι" να αποδώσεις τα μερίδια που αντιστοιχούν στους κομματάρχες, οι οποίοι αποφασίζουν για τις πράξεις του "μπάρμπα".

...Δώσε μου δημόσια έργα, για να παριστάνω τον κατασκευαστή ...Δώσε μου παραγγελίες, για να παριστάνω τον προμηθευτή ...Δώσε μου μια τράπεζα, για να παριστάνω τον τραπεζίτη

...Δώσε μου ένα διυλιστήριο, για να παριστάνω τον πετρελαιά ...Δώσε μου σταθμούς ανεφοδιασμού οχημάτων στην εθνική οδό, για να παριστάνω τον βενζινά ...Δώσε μου τη ΔΕΗ, να παριστάνω τον ηλεκτροπαραγωγό ...Δώσε μου Ξενία, για να παριστάνω τον ξενοδόχο ...Δώσε μου ένα καζίνο, για να παριστάνω των επιχειρηματία ...Δώσε μου μια εταιρεία караβιών, για να παριστάνω τον ακτοπλόο ...Δώσε μου ...Δώσε μου ...Δώσε μου. Κάθε φορά που σκέφτονται κάτι "μεγάλο", έχουν τον "μπάρμπα" για να τους το δώσει. Για όλα φροντίζει ο πλούσιος κρατικός "μπάρμπα". Αυτός, ο οποίος πάντα έχει για τους διαπλεκόμενους, αλλά για τους απλούς πολίτες μεταμφιέζεται σε "ψωροκώσταινα".

Αυτά όλα δεν ισχύουν μόνον για το καθημερινό "ψωμάκι" των διαπλεκομένων. Αφορούν και τα ανώτερα ...Τις ανώτερες ανάγκες τους. Ακόμα κι όταν θέλουν να παραστήσουν τους μαϊκήνες της τέχνης ή τους χορηγούς της, πάλι στον ίδιο "μπάρμπα" απευθύνονται ...Δώσε μου ένα Μέγαρο Μουσικής, για να παριστάνω τον μαϊκήνα ...Δώσε μου εκατό εκατομμύρια "εγγυήσεις", για να παριστάνω τον Μέγα Χορηγό το Μεγάρου. Ποιοι είναι λοιπόν οι "τζαμπατζήδες" στην Ελλάδα; Αυτοί, που κατονόμασε ο Ρέππας ότι αρνούνται να πληρώσουν τα παράνομα διόδια των διαπλεκομένων ή οι ίδιοι οι φτωχομπινέδες διαπλεκόμενοι, που έχουν το θράσος να παριστάνουν και τους κουλτουριάρηδες; Τσαμπατζής είναι αυτός, ο οποίος δεν πληρώνει στα διόδια ένα ευρώ —που το θεωρεί παράνομο— ή ο ξεδιάντροπος, ο οποίος ανοίγει σαμπάνιες, παριστάνοντας τον χορηγό και μετά βάζει το κράτος —και άρα εμάς— να πληρώσουμε τις χορηγίες του;

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι θέλουμε να πούμε και γιατί συνδέσαμε τα πάντα με τη 17 Νοέμβρη; Όλα αυτά δεν θα γίνονταν χωρίς τη βοήθεια της 17 Νοέμβρη. Χωρίς τη "βοήθειά" της τόσο στο πολιτικό όσο και στο επιχειρηματικό επίπεδο. Δεν θα γίνονταν, αν δεν κατόρθωνε ο Μητσοτάκης να γίνει πρωθυπουργός πάνω στον τάφο του Μπακογιάννη. Δεν θα γίνονταν, αν δεν επιβίωνε ο Βαρδής στην "επίθεση" της 17 Νοέμβρη ...Αν δεν επιβίωνε ο πατριάρχης της πρώτης οικογένειας της Διαπλοκής ...Της πρώτης διδάσασας και αριστεύσασας στη Διαπλοκή. Όμως, τέτοια προβλήματα δεν είχαν ...και όλα πήγαν κατ' "ευχή". Έγιναν όπως συνέφερε τους ίδιους και τους Αμερικανούς ...και όπως δεν συνέφερε κανέναν άλλον και κυρίως τους Έλληνες πολίτες.

Σιγά μην αποτύγχανε στην αποστολή της η 17 Νοέμβρη ...Το παράρτημα της CIA, που "διόρισε" και μονιμοποίησε τους Παπανδρέου και Μητσοτάκη στην πρωθυπουργία της χώρας. Είμαστε σίγουροι ότι με τις πιτζάμες περίμενε ο Βαρδής να ολοκληρωθεί η "απόπειρα" της 17 Νοέμβρη έξω από το σπίτι του. Πρώτα ήπια τον καφέ του και μετά πήγε με συνοδεία, για να παραστήσει το θύμα της διάσημης οργάνωσης ...Η οργάνωση, που, όταν "εξαρθρώθηκε", μας έδωσε έναν χοντρό, ο οποίος δεν μπορούσε να περπατήσει, έναν αγράμματο, ο οποίος δεν μπορούσε να υπογράψει τις καταθέσεις του ...και έναν μελισσοκόμο. Μόνον ο Αγγελόπουλος και ο Μαστρογιάννη έλειπαν, ώστε να γίνουν επιθεώρηση κανονική ...Μιλάμε για το "μετέωρο βήμα του ...τρομοκράτη". Υπερπαραγωγή της αμερικανικής πρεσβείας και του Χρυσοχοϊδη, ο οποίος νοικιάζει στην απέναντι πολυκατοικία.

Αυτοί αποκάλυψαν αυτήν την τρομερή οργάνωση ...Αυτούς, οι οποίοι με τα σαρανταπεντάρια τους "διόριζαν" την πολιτική και οικονομική εξουσία της χώρας καθ' όλη τη διάρκεια της μεταπολίτευσης ...Από τότε που αυτοί οι δυσκίνητοι κι αγράμματοι τρομοκράτες ήταν δωδεκάχρονα παπαδοπαίδια ...Αυτά τα αγράμματα τίποτε, τα οποία με τις επιτυχίες ή τις ανεπιτυχίες τους πράξεις καθόρισαν τις τύχες ενός ολόκληρου λαού. Αυτό θέλουν κάποιοι να πιστέψουμε, αλλά δυστυχώς δεν είναι εύκολο να καταπιεί κάποιος μια ολόκληρη καμήλα, όπως λένε και οι Γραφές. Μιλώντας μάλιστα για καμήλες, πού πήγε ο νους μας; Στις πυραμίδες του

Μουμπάρακ ...Του Μουμπάρακ, που κι αυτός κατά σύμπτωση έγινε ηγέτης και μεγιστάνας της Αιγύπτου, εξαιτίας της τρομοκρατίας κάποιων άλλων "τρομοκρατών".

Αυτό κι αν είναι σύμπτωση. Σε όλη τη Μεσόγειο συμβαίνουν τα ίδια πράγματα. Ο "τυχερός" Βαρδής ήταν κολλητός φίλος με τον "τυχερό" Μουμπάρακ. Ο πρώην αξιωματικός του ελληνικού στρατού και νυν μεγιστάνας ήταν φίλος με τον πρώην αξιωματικό του αιγυπτιακού στρατού, που επίσης έγινε μεγιστάνας. Οι γυναίκες και των δύο αυτών φτωχών, που "πέτυχαν", ήταν εξίσου φιλόδοξες και φίλες. Μιλάμε για "σύμπτωση" ή για "τυφλοσούρη"; Εκεί στο Λάγκλει η λέξη "φαντασία" δεν υπάρχει; Παντού τα ίδια έκαναν;

Το θέμα είναι ότι —με όλα αυτά που βλέπουμε γύρω μας— αρχίζουν και μας λύνονται και κάποιες δευτερεύουσες απορίες. Αυτοί οι δύο πρώην караβανάδες, που έγιναν φίλοι, εξαιτίας των "φιλανθρωπικών" τους δραστηριοτήτων, μήπως κατά σύμπτωση ήταν και συνάδελφοι στη CIA; Λογικό δεν είναι το συμπέρασμά μας; Στους στρατούς των κρατών έψαχναν στελέχη οι Αμερικανοί, για να δρομολογήσουν την PAX AMERICANA στην περιοχή της ανατολικής Μεσογείου. Πρώην αξιωματικοί ήταν ο Βαρδής και ο Μουμπάρακ πριν γίνουν δισεκατομμυριούχοι ελέω κρατών και Αμερικανών. Ακόμα και στις φάτσες ταιριάζουν. Απλά ο Μουμπάρακ, λόγω των ιδιομορφιών της Αιγύπτου, ήταν πιο πλήρες "πακέτο". Δεν ήταν μόνον Βαρδής για την Αίγυπτο, αλλά ήταν ταυτόχρονα και Μητσοτάκης. Δεν ήταν Χόσνι Μουμπάρακ, αλλά ένας πραγματικός "Χώσε Βαρδινομητσοτάκης" της Αιγύπτου. Είχε την εξουσία και των δύο και βεβαίως την περιουσία και των δύο. Απλά τώρα κρύβεται σαν τον ποντικό κάπου στην έρημο. Κρύβεται και —βλέποντας την PAX AMERICANA να τελειώνει— μάλλον περιμένει και παρέα.

Τώρα η οικογένεια ετοιμάζεται ν' αλλάξει "γενιά" και ο Βαρδής να περάσει στο περιθώριο. Επικεφαλής πλέον θα μπει ο Γιάννης Βαρδινογιάννης ή Τζίγγερ. Ο Τζίγγερ έδωσε από νωρίς δείγματα "γραφής". Μας έδειξε από πολύ νωρίς ότι δεν ξεφεύγει από τον βαρδινογιάννικο τρόπο σκέψης. Επειδή ασχολούνταν με τα αυτοκίνητα, είχε ένα "όραμα" κι αυτός. Ήθελε να φτιάξει πίστα φόρμουλα-1 στην Ελλάδα. Πώς όμως ήθελε να τη φτιάξει; Με τον γνωστό οικογενειακό του τρόπο. Να του δώσει το κράτος δωρεάν τη γη, να διαφημίσει το κράτος το εγχείρημα σαν εθνική προσπάθεια —και άρα να βάλει τους μηχανισμούς του να το προβάλουν—, να έρθουν οι χορηγοί να χτίσουν την πίστα με αντάλλαγμα τη διαφήμιση ...και οι Βαρδινογιάννηδες ν' αποκτήσουν ιδιόκτητη πίστα. Αυτός είναι ο βαρδινογιάννικος τρόπος ...Ο τρόπος, ο οποίος θα επέτρεπε και στον τελευταίο περιπτερά να γίνει μεγιστάνας ...αν γνωρίζει βέβαια τον Μητσοτάκη.

Αυτός λοιπόν ο Τζίγγερ έχει αναλάβει σήμερα το "τιμόνι" της αυτοκρατορίας ...Το τιμόνι της τζάμπα αυτοκρατορίας. Επειδή έχει εκπαιδευτεί στο τζάμπα, λειτουργεί με τον πάγιο τρόπο ...Μαθαίνει γρήγορα το παιδί ...Πετυχημένες πρακτικές γνωρίζει να τις αντιγράψει. Όπως οι Αμερικανοί "ψάρευαν" πιστά στελέχη από τον ελληνικό στρατό, έτσι κάνουν και οι Βαρδινογιάννηδες από μια ανάλογη "δεξαμενή". Έχουν πρόσβαση σε μια αξιόπιστη "δεξαμενή" και από εκεί αναζητούν στελέχη. Ο Βαρδής αναζητούσε στελέχη κρητικής καταγωγής με βενιζελικό παρελθόν. Ο Τζίγγερ έχει χάσει αυτήν την "επαφή" κι αναζητά τα πιστά του στελέχη από το Κολέγιο Αθηνών. Τα πάντα διευθετούνται μέσω αυτών των κυκλωμάτων. Ο Τζίγγερ διορίζει στον μηχανισμό του "μπάρμπα" εκείνους, τους οποίους στη συνέχεια θα χρησιμοποιήσει, για να επηρεάσουν τον "μπάρμπα".

Μέσω αυτού του Κολεγίου διατηρούνται όλοι οι μηχανισμοί, οι οποίοι συνδέουν τους κυρίαρχους μεταξύ τους. Το Κολέγιο το εμπιστεύονται τόσο οι Αμερικανοί όσο και οι διαπλεκόμενοι, εφόσον εκεί βρίσκονται τα παιδιά τους. Γι' αυτόν τον λόγο κανένας δεν ασχολείται σήμερα με τον στρατό και την "παραγωγή" του. Το ρόλο αυτόν τον έχει αναλάβει το

σιδερόφραχτο Κολέγιο. Οικονομικοί και πολιτικοί παράγοντες εκεί "ζυμώνουν" τα παιδιά τους, ώστε να έχουν τις επιθυμητές σχέσεις μεταξύ τους. Εκεί "δαιωνίζεται" και η επαφή των Βαρδινογιάννηδων με τους Μητσοτάκηδες ...και όχι μόνον. Όλη η διαπλοκή εκεί παράγει τη "διαδοχή" της. Και πάλι από τους πρώτους διδάξαντες οι πρωτομάστορες της διαπλοκής Μητσοτάκηδες και Βαρδινογιάννηδες ...Αυτοί, οι οποίοι "έχτισαν" τη διαπλοκή, γνωρίζουν και πώς να τη "συντηρούν".

Ο Τζίγγερ Βαρδινογιάννης, ο Γιάννης Λάτσης, ο Κυριάκος Μητσοτάκης ο Γιώργος Παπανδρέου, ο Αντώνης Σαμαράς αποτελούν το βασικό πλαίσιο προσώπων και ιδιοτήτων και πάνω σ' αυτό "χτίζεται" όλο το "καθεστώς" της χώρας. Το φιλοαμερικανικό "καθεστώς" της χώρας χτίζεται στο Αμερικάνικο Κολέγιο Αθηνών ...Το "καθεστώς", το οποίο θεμελιώθηκε με την "αποστασία" και σήμερα ελέγχει τα πάντα. Τώρα οι Αμερικανοί δεν έχουν το πρόβλημα των Βρετανών να ψάχνουν μυστικά τους συνεργάτες τους στα στρατόπεδα. Δεν κατασκευάζουν τα νέα "τζάκια", αναζητώντας φτωχούς κι αδίστακτους κασικοκλέφτες. Τώρα τα "τζάκια" είναι δικοί τους άνθρωποι κι απλά πρέπει ν' αναπαράγονται με τον ίδιο κι απaráλλακτο τρόπο.

Γύρω από αυτούς τους θεμέλιους "λίθους" χτίζονται τα γνωστά "τούβλα" ...Τα "τούβλα", τα οποία τούς είναι χρήσιμα, για να επιβιώνουν ως καθεστώς ...Τα "τούβλα", τα οποία θα δώσουν χαριστικά ό,τι ζητήσει ο "άρχοντας" και τα "τούβλα", τα οποία θα το δικαιολογήσουν από τα ΜΜΕ. Από τους συμμαθητές θα ζητήσει χάρες, όπως είναι ο Παπανδρέου, ο Σαμαράς ή η Ντόρα, αλλά συμμαθητές θα τα διευθετήσουν, όπως είναι ο Παπακωνσταντίνου και άλλοι σφουγκοκολάριοι. Μετά θα περιμένει από τους Παπαχελάδες, τους Καψήδες ή τους Στραβελάκηδες να κάνουν την "πλύση" εγκεφάλου στο κοινό ...Μιλάμε για μπίζνα. Οι παλιοί βενιζελικοί έχουν γίνει στο σύνολό τους "βυζανιάρηδες" του δημοσίου πλούτου ...Οργανωμένο σχέδιο δεκαετιών. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο ίδιος ο Βενιζέλος ήταν από τους ιδρυτές του Αμερικανικού Κολεγίου Αθηνών.

Αυτά έμαθε από την οικογένειά του και αυτά κάνει κι ο Τζίγγερ. Σέβεται απόλυτα την οικογενειακή παράδοση ...Την παράδοση, που, όταν θέλουμε ν' αποκτήσουμε κάτι, απευθυνόμαστε στον γνωστό "μπάρμπα". Υποχρεωτικά, γιατί η αποτυχία δεν είναι μακριά. Η επιτυχία απαιτεί ευφυΐα και αυτή δεν "χαρίζεται" από την αμερικανική πρεσβεία. Είναι γνωστό άλλωστε πως οι Βαρδινογιάννηδες με ό,τι κι αν ασχολήθηκαν μακριά από το κράτος, απέτυχαν. Όσες φορές μπήκαν στην αγορά, ακόμα και υπό συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού —λόγω του τεράστιου πλούτου τους— απέτυχαν. Έχασαν τόνους χρήματα κάθε φορά που "απομακρύνθηκαν" από τον "μπάρμπα".

Είναι προφανές ότι το "επιχειρείν" δεν το κατέχουν. Το μόνο που κατέχουν είναι αυτό, το οποίο τους ξεχώρισε, για να τους επιλέξουν οι Αμερικανοί. Κατέχουν το "απαιτείν", το "απειλείν" και το "τρομοκρατείν". Όποτε ξέφυγαν από αυτό, το πλήρωσαν ακριβά. Αυτό το "μάθημα", έστω και με τον ακριβό τρόπο, το έμαθε ο Τζίγγερ. Γι' αυτόν τον λόγο "επιστρέφει" στα γνωστά οικογενειακά "μονοπάτια". Εν μέσω κρίσης αποφάσισε να κάνει την αγορά του "αιώνα" στην αγορά καυσίμων. Αγόρασε το μεγαλύτερο δίκτυο λιανικής καυσίμων, που ήταν αυτό της Shell. Ταυτόχρονα έκανε και μεγάλες επενδύσεις στο ίδιο το εργοστάσιο της Motor Oil στους Αγίους Θεοδώρους. Όλα αυτά στην Ελλάδα της οικονομικής κρίσης με έναν τραπεζικό τομέα "θεόστεγνο", ο οποίος στην ουσία σώζεται από κρατικές "ενέσεις".

Τι έκανε λοιπόν ο Τζίγγερ; Ήθελε να κάνει αγορές, αλλά δεν είχε χρήματα. Η τράπεζα της οικογένειάς του ήταν "στεγνή". Πού θα τα έβρισκε αυτά τα χρήματα; Εκεί που τα βρίσκει πάντα η οικογένειά του. Στις επιλογές του "μπάρμπα". Στις επιλογές ενός ανεγκέφαλου "μπάρμπα", που δεν τους χαλάει "χατίρι". Ενός "μπάρμπα", ο οποίος θα αδικήσει όλους τους Έλληνες, προκειμένου να ευνοήσει τους "εκλεκτούς" του. Όταν συνέφερε τους Βαρδινογιάννηδες, έβαζαν

το κράτος να "δανείζεται" ασυστόλως, για να ταΐζει τη διαπλοκή των συναδέλφων τους. Τώρα αυτά τα δάνεια θα πρέπει να ξεπληρωθούν, για να "κλειδώσει" ο πλούτος των διαπλεκομένων. Θα πρέπει να πληρωθούν τα ομόλογα, τα οποία έχουν φορτωθεί οι τράπεζες των διαπλεκόμενων και οι κατασκευαστικές των συναδέλφων τους. Θα πρέπει να πληρωθούν τα ομόλογα, για να γεμίσουν χρήμα οι τράπεζες των διαπλεκομένων και άρα και η τράπεζα του "αγοραστή" Τζίγγερ. Άρα; Άρα ήταν θέμα επιβίωσης για τη Διαπλοκή να ξαναδανειστεί το κράτος, ώστε να ξεπληρώσει τα ομόλογα.

Πώς όμως θα ξαναδανειστεί ένα κράτος μπατίρης, το οποίο το λεηλάτησαν οι διαπλεκόμενοι με πρώτη και καλύτερη την "αγία" οικογένεια; Θα δανειστεί μέσω του ΔΝΤ. Άρα ήταν θέμα επιβίωσης γι' αυτήν την οικογένεια —και τις όμοιές της— να μπει η Ελλάδα στο ΔΝΤ. Γιατί; Για να πληρωθούν οι τοκογλύφοι, οι οποίοι επένδυσαν στα ελληνικά ομόλογα και άρα και οι τράπεζες των διαπλεκομένων. Για να πληρωθούν όλοι οι προμηθευτές και εργολάβοι του ελληνικού δημοσίου, οι οποίοι πληρώθηκαν με ελληνικά ομόλογα. Γι' αυτόν τον λόγο ο κολεγιόπαις Τζίγγερ σήριξε μέσω των ΜΜΕ τον κολεγιόπαιδα Παπανδρέου, για να μας βάλει στο ΔΝΤ. Του "επέτρεψε" μέσω ΜΜΕ να παραμυθιάζει τον κόσμο με ψέματα του τύπου ότι ..."λεφτά υπάρχουν", για να κλέψει τη νίκη στις εκλογές και τον Μεγκασηρίξε όταν μας έβαλε στο ΔΝΤ.

Ήταν γνωστό όμως στη Διαπλοκή ότι ο Γιώργος συζητούσε με το ΔΝΤ πριν τις εκλογές, γιατί απλούστατα τα συμφέροντα της Διαπλοκής "εγγυούνταν" ο Γιώργος με αυτές τις επαφές. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι υπεύθυνος οικονομικών για το ΠΑΣΟΚ και μετέπειτα Υπουργός Οικονομικών της χώρας με "υπογραφή" ξεπουλήματος ήταν ο συμμαθητής και φίλος του Τζίγγερ. Οι πάντες ήταν στο κόλπο. Γι' αυτόν τον λόγο δεν αντέδρασαν και δεν αντιδρούν σ' αυτό το έγκλημα ...Όλο το κύκλωμα της μεταπολίτευσης ...Όλο το κύκλωμα του Κολεγίου και της αμερικανικής πρεσβείας ...Όλο το κύκλωμα, το οποίο έγινε πλούσιο από τους ξένους τοκογλύφους εις βάρος της Ελλάδας.

Από τους Μητσοτάκηδες και τους Παπανδρέου μέχρι και τον Σαμαρά, οι πάντες γνώριζαν και οι πάντες ομολογούσαν να "σφαγεί" ο ελληνικός λαός ...Ακόμα και η "περιφέρεια" του πολιτικού μας συστήματος. Από τον Βορίδη και τον Μάνο μέχρι τον Ανδριανόπουλο και την Αλέκα με την κολεγιοκόρη. Απλά, για τα "μάτια" του κόσμου —και για να μην προκύψει καμία έκπληξη από τη "βάση"— έβαλαν τον Σαμαρά να παριστάνει τον "αντιμνημονιακό" με "προτάσεις" ...Τον "ναι μεν αλλά" ...Τον "είναι αναπόφευκτο το ΔΝΤ, αλλά ανάλογα με τον περίγυρο προσαρμοζόμαστε" ... Άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε.

Αυτοί μας έβαλαν στο ΔΝΤ, γιατί έπρεπε να σωθούν οι διαπλεκόμενοι επιχειρηματίες. Αν δεν μπαίναμε στο ΔΝΤ, αυτοί θα ήταν εκείνοι, οι οποίοι θα καταστρέφονταν πρώτοι. Ανάμεσα σ' αυτούς πρώτος και καλύτερος ο Τζίγγερ, ο οποίος ήταν "φορτωμένος" με τα "χαρτιά" της σπατάλης του ελληνικού κράτους. Όμως, αυτοί, όχι απλά σώθηκαν, αλλά έχουν αποθρασυνθεί κιόλας. Ο Τζίγγερ, όχι μόνον σώθηκε, αλλά, ως "πρώτος των πρώτων", θέλησε να πάρει μια "προκαταβολή", πριν ολοκληρωθεί πλήρως η κατάσταση. Βιαζόταν ν' αγοράσει το δίκτυο πωλήσεων της Shell. Ήθελε να κάνει μεγάλη αγορά, αλλά ήταν "νταντέλα". Η οικογενειακή του τράπεζα ήταν νταντέλα. Μετά βίας αυτή η τράπεζα πέρασε τα στρες τέστ της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πού μπορούσε να βρει χρήμα; Σε ποια τσέπη υπήρχε πολύ χρήμα, για να βάλει το "χέρι"; ...Στην τσέπη του "μπάρμπα" φυσικά.

Ξανά τζάμπα μάγκες επιχείρησαν να γίνουν οι Βαρδινογιάννηδες εις υγείαν του κορόιδου. Έψαξαν και βρήκαν τον καλύτερο "κουμπάρ" του ελληνικού κράτους, για να τον διεκδικήσουν. Το τραπεζικό ίδρυμα με την καλύτερη ρευστότητα στη χώρα και από τα καλύτερα σε ολόκληρη την Ευρώπη ήταν το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο. Το κρατικό Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο. Αυτό

έβαλε στο "μάτι" ο Τζίγγερ. Τι έκανε; Έκανε πρόταση εξαγοράς. Η μπατιροτράπεζα Πειραιώς, με τις τεράστιες επισφάλειες, τα ελλείμματα και τις μετοχές της περίπου στα σκουπίδια, έκανε πρόταση να εξαγοράσει το Τ.Τ. και την Αγροτική Τράπεζα.

Μια μπατιροτράπεζα έκανε πρόταση να εξαγοράσει την Τράπεζα με την καλύτερη ρευστότητα και τις λιγότερες επισφάλειες στη χώρα και την Τράπεζα εκείνη, στην οποία είναι "υποθηκευμένη" σχεδόν όλη η γεωργική επιφάνεια της χώρας. Μιλάμε για καθαρή κι ανόθευτη βαρδινογιάννεια σκέψη. Μιλάμε για ανθρώπους, οι οποίοι βλέπουν την κρατική περιουσία όπως έβλεπαν οι πρόγονοί τους τα γίδια στην Κρήτη. Έγινε η παράλογη πρόταση από τον κρητικό σφουγκοκολάριο των Βαρδινογιάννηδων τον Σάλα και αμέσως όλοι "χαιρέτησαν" την έξυπνη πρόταση ...Όλοι οι συμμαθητές του Τζίγγερ ...Ο Παπακωνσταντίνου από τους πρώτους ...Η συμμορία του Μέγκα ακολούθησε.

Η φάμπρικα ξαναδούλεψε άψογα. Όλα αυτά δεν γίνονται στην τύχη. Τα "χτίζουν" πρώτα. Γι' αυτόν τον λόγο έχουν από καιρό στήσει έναν "βρόχο" γύρω από τα μελλοντικά τους θύματα. Έναν "βρόχο" προσώπων, τα οποία συνδέονται είτε προσωπικά με τους ίδιους τους Βαρδινογιάννηδες είτε με τις επιχειρήσεις τους. Ένα κύκλωμα προσώπων, που ήταν είτε φίλοι είτε υπάλληλοι των Βαρδινογιάννηδων και κυρίως του Τζίγγερ. Ένα τέτοιο δίκτυο ανθρώπων έχει στηθεί και σ' αυτήν την περίπτωση, που στόχοι είναι το Τ.Τ. και βέβαια η Αγροτική Τράπεζα.

Ποιος ήταν ο πρώην Πρόεδρος του Τ.Τ.; Ο Φιλιππίδης, ο οποίος κατά "σύμπτωση" ήταν ο διορισμένος από τους Βαρδινογιάννηδες πρόεδρος του Παναθηναϊκού. Ποιος είναι ο νυν Πρόεδρος του Τ.Τ.; Ο Κλεάνθης Παπαδόπουλος, ο οποίος ήταν συμμαθητής, φίλος και γείτονας του Γιάννη Βαρδινογιάννη. Ποιος είναι σήμερα ο πρόεδρος της Αγροτικής Τράπεζας, ο οποίος θα αμυνθεί στην "επίθεση" της Πειραιώς; Ο Πανταλάκης, ο οποίος ήταν ο πρώην αντιπρόεδρος της Πειραιώς των Βαρδινογιάννηδων. Ποιος είναι σήμερα ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας, που θα κρίνει την Πειραιώς και θ' αποφασίσει για την τύχη των κρατικών τραπεζών; Ο Προβόπουλος, ο οποίος ήταν ο β' αντιπρόεδρος της Πειραιώς των Βαρδινογιάννηδων. Όλων αυτών τις "εισηγήσεις" θα κρίνει ο αρμόδιος Υπουργός Οικονομικών, που είναι ο συμμαθητής και φίλος του Τζίγγερ, ο Παπακωνσταντίνου. Αυτός, ο οποίος του κουβαλούσε τα βρακιά στο σχολείο και πιθανότητα έγινε υπουργός με ένα τηλεφώνημα του Τζίγγερ στον άλλον συμμαθητή, τον Παπανδρέου.

Ταυτόχρονα ο Τζίγγερ ετοιμάζει κι άλλο μεγάλο κόλπο. Το κόλπο του "στοιχήματος". Ετοιμάζεται και πάλι να κάνει αυτό, το οποίο ξέρει να κάνει η οικογένειά του. Να εκμεταλλευτεί άλλη μια "αρρώστια" της κοινωνίας. Σε αυτήν την περίπτωση έγινε συνétairos με τον μόνο διαπλεκόμενο που δεν είχαν γίνει οι Βαρδινογιάννηδες συνétairoi μέχρι τώρα. Με αυτόν, που παρίσταναν τους "εχθρούς" τις τελευταίες δεκαετίες. Συνétairos έγινε ο Τζίγγερ του Παναθηναϊκού με τον Κόκκαλη του Ολυμπιακού. Έκαναν εταιρεία, για να εκμεταλλευτούν την "απελευθέρωση" του τζόγου. Γιατί συνεταιρίστηκαν; Γιατί είναι βέβαιον ότι κάτι θα κάνουν με τον "μπάρμπα". Δεν υπάρχει περίπτωση να κάνουν κάτι, τον οποίο να μπορεί να το κάνει ο κοινός Έλληνας. Κάτι θα ζητήσουν από τον "μπάρμπα" και αυτό θα είναι το θεμέλιο της σίγουρης επιτυχίας. "Πάμε στοιχήμα" ότι θα μπει ο Τζίγγερ στο στοιχήμα με ένα τζάμπα "πλεονέκτημα", το οποίο δεν θα μπορούσε να το έχει κανένας κοινός Έλληνας;

Το "κεφάλαιο" του Τζίγγερ, δηλαδή, δεν το γνωρίζουμε ακόμα, αλλά μπορούμε να το βρούμε μέσω της αναζήτησης. Ο Κόκκαλης είναι βέβαιον ότι σ' αυτόν τον συνεταιρισμό βάζει ως κεφάλαιο τη μακρόχρονη τεχνογνωσία του στον χώρο του τζόγου και την προνομιακή σχέση με τον ΟΠΑΠ. Προφανώς ο Τζίγγερ θα βάλει κάτι άλλο εξίσου σημαντικό, που θα τους καταστήσει καρτέλ μαζί με τον ΟΠΑΠ. Τι όμως είναι αυτό, το οποίο δίνει στον ΟΠΑΠ τη δύναμη και άρα

πρέπει να εξασφαλίσει ο Τζίγγερ, προκειμένου να γίνει συνέταιρος σε έναν αντίπαλο "πόλο"; — Τζάμπα συνέταιρος, για να μην χαλά η οικογενειακή του παράδοση—. Αυτό, το οποίο λείπει και μπορεί να βάλει "μυστηριωδώς" ο Τζίγγερ, έχει σχέση με το δίκτυο των πρακτορείων της κοινής εταιρείας ...Το δίκτυο, μέσω των οποίων θα "πουλάνε" την "υπηρεσία" τους τα δύο συνεταιρικά της Διαπλοκής.

...Απλά πράγματα. Αναζητούμε ποιο δίκτυο με πανελλαδική διασπορά θα μπορούσε να "οικειοποιηθεί" ο Τζίγγερ με τις "ευλογίες" του κράτους και άρα τζάμπα. Ποιο δίκτυο θα μπορούσε μόνον γι' αυτόν και για κανέναν άλλο Έλληνα να κάνει αυτήν τη δουλειά ...Απλά πράγματα, που εξηγούν και άλλα δευτερεύοντα. Εξηγούν, για παράδειγμα, για ποιον λόγο —και σχεδόν ταυτόχρονα ο Τζίγγερ και ο Κόκκαλης— "εγκατέλειψαν" τις ομάδες τους, χωρίς βέβαια στην πραγματικότητα να τις εγκαταλείψουν οι ίδιοι ή το παρακράτος. Τις εγκατέλειψαν τυπικά, γιατί ο νόμος απαγορεύει σε ιδιοκτήτες ποδοσφαιρικών ομάδων να είναι ιδιοκτήτες και εταιρειών στοιχημάτων. Τις εγκατέλειψαν όμως; ...Ιδού η απορία.

Ο Παναθηναϊκός ελέγχεται από τον Γόντικα ...Τον "νταντέλα" Γόντικα, ο οποίος επιβιώνει σ' αυτήν τη ζωή, γιατί κουβαλούσε τα σώβρακα του Τζίγγερ στο Κολέγιο. Τα ανάλογα συμβαίνουν και στην άλλη πλευρά. Το ίδιο παρακράτος, που δημιούργησε τον Κόκκαλη και του έδωσε τον Ολυμπιακό, είναι αυτό, το οποίο τον πήρε και τον παρέδωσε στα χέρια του Μαρινάκη ...Του Μαρινάκη, ο οποίος ανήκει στην ίδια συνομοταξία "πετυχημένων" με τον Βαρδινάκη. Ο πατέρας του έγινε πλούσιος, αφού πρώτα έγινε βουλευτής του Μητσοτάκη. Πρώτα ανακάλυψε τον Μητσοτάκη και μετά το ευρουλάκι. Ο ίδιος ο Μαρινάκης από μόνος του μόνον χοντρός κατόρθωσε να γίνει.

Εδώ τίθεται μια εύλογη απορία. Πώς καταφέρνουν και δρομολογούν μπίζνες με τον "μπάρμπα" ακόμα και στη σημερινή εποχή της απόλυτης ανέχειας; Μέσω του εκβιασμού. Στην κυριολεξία εκβιάζουν την κοινωνία για να τους στηρίξει, διατηρώντας υπό την "ομηρία" τους τα εκατομμύρια των Ελλήνων. Τους εκβιάζουν ως καταθέτες, εφόσον παριστάνουν τους τραπεζίτες. Τους εκβιάζουν ως εργαζόμενους, εφόσον ελέγχουν μεγάλες επιχειρήσεις. Τους "εκβιάζουν" και ως οπαδούς, εφόσον "παίζουν" με τα ένστικτά τους. Όλα αυτά όμως ισχύουν θεωρητικά και στο ηθικό επίπεδο. Στο πρακτικό επίπεδο εκβιάζουν τη δική τους εξουσία, προκειμένου να εκμεταλλεύονται την "ομηρία". Εύκολο είναι να εκβιάζουν την εξουσία, αν σκεφτεί κάποιος ότι πάνω από εκατό εκατομμύρια ευρώ χρωστάει το κάθε μεγάλο κόμμα στις τράπεζες. Πώς βρέθηκε ένα κόμμα να χρωστάει τέτοια ποσά και γιατί; ...Ένας μηχανισμός, χωρίς καν να διαθέτει Α.Φ.Μ.;

Γιατί και με ποιους όρους χρηματοδοτήθηκαν κόμματα, τα οποία μπορεί αύριο να "διαλύσουν" και να μην πληρωθούν οι τράπεζες; Πώς "υποθήκευσαν" τα κόμματα μελλοντικές επιχορηγήσεις, όταν —με βάση την απλή λογική της Δημοκρατίας— δεν γνωρίζουν τη βούληση του λαού και άρα θεωρητικά δεν γνωρίζουν αν θα υπάρχουν σε κάθε επόμενη Βουλή; Άρα; Άρα, δεν ενδιαφέρει τις τράπεζες να πάρουν τα χρήματά τους από τα κόμματα. Τις τράπεζες τις ενδιαφέρει να πάρουν τα κρατικά χρήματα, τα οποία μπορούν να τους δώσουν τα κόμματα με την εξουσία τους. Οι τράπεζες στηρίζουν τον δικομματισμό, για να τις βοηθά στη λεηλασία του κρατικού χρήματος.

Αρκεί να σκεφτεί κάποιος ότι το κυβερνόν ΠΑΣΟΚ —επί συνόλου 111 εκατομμυρίων σε χρέη— χρωστάει 100.000.000 στην Αγροτική Τράπεζα και 5.000.000 στην Πειραιώς. Η ΝΔ, η οποία ασκεί "αντιπολίτευση" —επί συνόλου 120 εκατομμυρίων σε χρέη—, χρωστάει 105.000.000 στην Αγροτική Τράπεζα και τα υπόλοιπα 15.000.000 στην Τράπεζα Πειραιώς. Ο δικομματισμός, δηλαδή, είναι χρεωμένος μέχρι το "κεφάλι" σ' αυτές τις τράπεζες. Τα πολλά τα

χρήματα τα έχουν πάρει —όπως είναι φυσικό— από το κρατικό ίδρυμα και τα λιγότερα από την Πειραιώς, η οποία θέλει κρατικό χρήμα.

Καταλαβαίνει ο αναγνώστης τι συμβαίνει; Ποιος λογικός άνθρωπος μπορεί να αποκλείσει την πιθανότητα ότι τα κόμματα έχουν συμφωνήσει στη σφαγή του ΔΝΤ, προκειμένου να μην γίνουν απαιτητά τα χρέη τους και άρα να μην καταστραφούν τα ίδια; Ποιος μπορεί να αποκλείσει την πιθανότητα ότι τα κόμματα δεν "επικροτούν" όλες τις παράλογες προτάσεις της Πειραιώς μόνο και μόνο γιατί τους τρομοκρατεί η ιδέα της αποπληρωμής των χρεών τους; Δεν είναι όμως μόνον η κομματική διαφθορά. Είναι και η ατομική διαφθορά. Οι περισσότεροι πολιτικοί είναι διεφθαρμένοι και έχουν "ξεπλύνει" τη διαφθορά τους μέσω των τραπεζών των διαπλεκόμενων. Είναι δυνατόν αυτοί ν' αρνηθούν να εξυπηρετήσουν τους ιδιοκτήτες τους; Οι διαπλεκόμενοι μπορούν και απειλούν όποιον θέλουν ανά πάσα στιγμή. Από κόμματα μέχρι μεμονωμένους πολιτικούς παράγοντες.

Έτσι μπήκαμε στο ΔΝΤ. Δανειζόμαστε με απεχθείς όρους, για να πληρώνουμε τους τοκογλύφους και τους διαπλεκόμενους. Αυτοί οι διαπλεκόμενοι, με λίγες δεκάδες εκατομμύρια ευρώ σε "επισφαλή" δάνεια στα κόμματα, ήδη έχουν πάρει από αυτά πάνω από 100 δισεκατομμύρια ευρώ κρατικού χρήματος. Γι' αυτόν τον λόγο ωρύνονται οι Μεγάλοι δημοσιογράφοι εναντίον του οποιουδήποτε αμφισβητεί το ΔΝΤ. Κινδυνεύουν οι μισθοί και τα μπόνους τους, αν δεν μπούμε στο ΔΝΤ. Δεν θα πληρωθούν οι ίδιοι, αν δεν μπορέσουν τα διαπλεκόμενα αφεντικά τους να λεηλατήσουν ό,τι απέμεινε από το κράτος ...Για να καταλάβει κάποιος την αγωνία του Πρετεντέρη, όταν υπερασπίζεται το ΔΝΤ και το "δικαίωμα" του Μπόμπολα να εισπράττει διόδια. ...Για να καταλάβει κάποιος την "ευλάβεια" της Τρέμης, όταν παρουσιάζει το "έργο" της Μαριάννας στην οργάνωση το "χαμόγελο του Βαρδή". Ο μισθός για όλους αυτούς θα τρέχει μόνον για όσο διάστημα αυτό το "χαμόγελο" συνεχίσει να υπάρχει. Αν πάψει ο Βαρδής να "χαμογελάει", τα δουλικά του θα "κλάψουν". Γι' αυτό φροντίζουν να τον "διασκεδάσουν" με τα "ωραία" τους.

Αυτά τα "ωραία" είναι η δουλειά τους. Όλοι μαζί βάζουν ένα "χεράκι", για ν' αποπροσανατολίσουν και να μπερδέψουν τον κόσμο. Δεν είναι τυχαία δηλαδή μερικά γεγονότα, τα οποία συμβαίνουν συμπτωματικά την ώρα ακριβώς που βολεύει τη Διαπλοκή. Δεν είναι τυχαίο που η Τζούλια του Σειρηνάκη τα "βγάζει" όταν υπάρχει θέμα με το ΔΝΤ. Δεν είναι τυχαίο που σε έναν ποδοσφαιρικό αγώνα άνευ βαθμολογικής αξίας ο Μαρινάκης άνοιξε "κόντρα" με τον Βαρδινογιάννη, προκειμένου να χωριστούν οι Έλληνες σε "πράσινους" και "κόκκινους". Τώρα, στην εποχή που οι Αμερικανοί χρειάζονται την αλλαγή των νόμων περί μετανάστευσης, δεν μπορεί να είναι τυχαίο που η ANEK του Βαρδινογιάννη ήταν εκείνη, η οποία μετέφερε τους λαθρομετανάστες από την Κρήτη στην Αθήνα. Υπάρχουν συμφέροντα, που μεταφέρουν λαθρομετανάστες από τα Χανιά του Μητσοτάκη στη Νομική του Γιωργάκη.

Κατάλαβε ο αναγνώστης το νόημα το κειμένου; Δεν το γράψαμε, για να κατηγορήσουμε μια συγκεκριμένη οικογένεια σε σχέση με κάποιες άλλες. Απλά η ιστορία αυτής της οικογένειας είναι η οικονομική "πτυχή" του καθεστώτος της μεταπολίτευσης. Αυτή η οικογένεια είναι οργανικό μέρος του αμερικανόδουλου "καθεστώτος", που κυβερνά την Ελλάδα ...Η οικογένεια, η οποία δίνει τον "ρυθμό" στη Διαπλοκή και τη συνδέει απόλυτα με την εξουσία ...Η οικογένεια, η οποία ενεργεί, αλλά από τις ενέργειές της επωφελείται το σύνολο της Διαπλοκής. Δεν μπορούσε να λειτουργήσει διαφορετικά το καθεστώς στην Ελλάδα. Έπρεπε το ίδιο το καθεστώς να φτιάξει την οικονομία των χορηγών του, για να επιβιώνει το ίδιο. Έπρεπε όμως να τη φτιάξει, σεβόμενο δήθεν την έννοια της ελεύθερης αγοράς και της Δημοκρατίας.

Η ελληνική κοινωνία, επειδή είναι πιο πολύπλοκη από την αιγυπτιακή, για παράδειγμα, απαιτούσε στην "εξίσωσή" της πιο πολλές "μεταβλητές", για να παραχθεί το ίδιο "αποτέλεσμα".

Απαιτούσε τη συνέργεια περισσότερων προσώπων, για να ελεγχθεί το ίδιο απόλυτα. Αν στην Αίγυπτο μπορούσε ο ίδιος Μουμπάρακ να είναι ταυτόχρονα πολιτικός και οικονομικός παράγοντας του ίδιου καθεστώτος, αυτό δεν μπορούσε να γίνει στην Ελλάδα με τον Μητσοτάκη ή τον Παπανδρέου. Επειδή όμως και στις δύο περιπτώσεις το ζητούμενο ήταν το ίδιο, πρόσθεσαν και τους Βαρδινογιάννηδες. Το οικονομικό "πρόσωπο" του Μητσοτακοπαπανδρεϊκού καθεστώτος είναι οι Βαρδινογιάννηδες. Ακόμα και οι υπόλοιποι διαπλεκόμενοι είναι "Βαρδινογιάννηδες". Είναι "δορυφόροι" μιας συγκεκριμένης κατάστασης, η οποία έχει χτιστεί με έναν συγκεκριμένο τρόπο, για να εξυπηρετεί τον συγκεκριμένο σχεδιασμό. Η τράπεζα Πειραιώς και οι διάσπαρτοι υπάλληλοί της, που μας έβαλαν στο ΔΝΤ, δεν ενεργούν μόνον για τους Βαρδινογιάννηδες, αλλά και για όλους τους υπόλοιπους "Βαρδινογιάννηδες".

Γι' αυτόν τον λόγο κάναμε και ιδιαίτερη ανάλυση σε θέματα συμπεριφοράς των μελών της οικογένειας. Οι Βαρδινογιάννηδες γι' αυτόν τον λόγο είναι απαραίτητοι κι αναντικατάστατοι για τους Αμερικανούς. Δεν τους είναι απαραίτητοι για τις γνώσεις τους ή τις επιχειρηματικές τους ικανότητες ...Είναι απαραίτητοι γι' αυτά που κάποιος άσχετος θα εντόπιζε ως μειονεκτήματά τους ...Είναι απαραίτητοι για την ακοινωνησία τους, τις απειλές και τα γρυλίσματά τους ...Είναι απαραίτητοι, γιατί προστατεύουν το "πλαίσιο" της Διαπλοκής ...Είναι απαραίτητοι, για να λειτουργούν ως οι σκληροί κι αδίστακτοι Caro της συμμορίας. Είναι τα "μαντρόσκυλα" του καθεστώτος. Έχουν την τεχνογνωσία των σκληρών ορεσίβιων συμμοριτών, οι οποίοι διατηρούν τη συμμορία των διαπλεκομένων συμπαγή και τρομοκρατημένη ...Συμπαγή, σαν να προέρχεται κατ' ευθείαν από τα Ζωνιανά.

Αυτό "αγόραζαν" οι Αμερικανοί και το καθεστώς από τους Βαρδινογιάννηδες. Στη "μαλθακή" μεγαλοαστική τάξη των Αθηνών έδιναν τα αυθεντικά σκληρά χαρακτηριστικά ορεσίβιων. Τη φυσική κοινωνικότητα της αστικής τάξης την "έσπαζαν" με την ακοινωνησία εκείνων, τους οποίους έβαζαν επικεφαλής της. Τη "μάντρωναν" με τους πιο σκληρούς του είδους τους. Τα αστεία τέλειωναν εκεί όπου άρχιζαν τα γρυλίσματα των Caro. Μέσω των Βαρδινογιάννηδων, ό,τι αποφασίζουν αυτοί, οι οποίοι ελέγχουν την εξουσία, φτάνει ατόφια και στο τελευταίο μέλος της συμμορίας. Είτε λέγεσαι Μπόμπολας είτε Λάτσης είτε Λαμπράκης, θα κάνεις αυτά, τα οποία θα σου "γρυλίσουν" οι Βαρδινογιάννηδες, άσχετα αν αυτά, τα οποία θα σου πουν, δεν είναι δικές τους σκέψεις και επιλογές. Θα το κάνεις, γιατί δεν θέλεις να τους έχεις "πίσω" σου. Την τέχνη του "επιχειρείν" ποτέ δεν την κατέκτησαν, αλλά την τέχνη του "τρομοκρατείν" ποτέ δεν την ξέχασαν. Με αυτήν την "τέχνη" ως εφόδιο ξεκίνησαν την πορεία τους από την Κρήτη και με αυτήν τη συνεχίζουν.

Όποιος θυμάται τον αδερφό τους στο Ρέθυμνο, καταλαβαίνει ακριβώς τι λέμε. Ο άνθρωπος εκείνος μπήκε στην τρίτη χιλιετία σε συνθήκες Φαρ Ουέστ. Μόνον το άλογο του έλειπε, εφόσον τα όπλα του τα είχε όλα ζωσμένα πάνω του. Εκείνος λοιπόν ο ιδιόμορφος και μονίμως ερειστικός άνθρωπος δεν ήταν διαφορετικός από τα υπόλοιπα αδέρφια του. Απλά, η προκλητικά βίαιη συμπεριφορά του, επειδή εκδηλωνόταν σε μια μικρή πόλη, ήταν ορατή και άρα "αποκαλυπτική" για το πώς περίπου φέρονται τα αδέρφια του στα κλειστά σαλόνια της πρωτεύουσας. Με αυτόν τον τρόπο πάντα λειτουργούσαν οι Βαρδινογιάννηδες. Μπορεί στο ένα χέρι να κρατούσαν μια πένα Mont Blank, για να υπογράφουν επιχειρηματικές συμφωνίες, αλλά στο άλλο είχαν πάντα ένα όπλο. Το σαλάμι κάποτε μπορεί να το βγάλουν από το μαξιλάρι αλλά το όπλο ποτέ.

Με αυτό το όπλο ελέγχουν όλους τους "Βαρδινογιάννηδες" της Διαπλοκής ...Τους λοιπούς διαπλεκόμενους, που είναι μαθηματικά βέβαιοι ότι εκτός όλων των άλλων είναι και οι "ταμίες" του καθεστώτος της μεταπολίτευσης. Δεν έκλεβαν μόνον για τους εαυτούς τους. Έκλεβαν για το σύνολο της πολιτικής εξουσίας. Έκλεβαν για το σύνολο του κομματικού παρακράτους.

Μοίραζαν στα κόμματα μέρος των κλοπιμαίων σαν χορηγίες και μοίραζαν στους ίδιους κομματάρχες ως μυστικές καταθέσεις. Ο ένας εκβίαζε τον άλλο και το καθεστώς αποκτούσε τη μονολιθικότητα ενός καθεστώτος τύπου Μουμπάρακ. Αυτό το καθεστώς είναι τώρα που απειλείται. Στην πραγματικότητα, δηλαδή, δεν απειλείται με κατάρρευση το δήθεν πολυκομματικό σύστημα της μεταπολίτευσης. Αυτό, το οποίο απειλείται, είναι το "καθεστώς" της μεταπολίτευσης, που, παίζοντας το παιχνίδι του "Παναθηναϊκού" με τον "Ολυμπιακό", δημιούργησε ένα καρτέλ εξουσίας και πλούτου, το οποίο έδινε το "πρωτάθλημα-εξουσία-πλούτο" σε συγκεκριμένες οικογένειες, τις οποίες είχαν "διορίσει" οι Αμερικανοί.

Αυτό το "καθεστώς" τώρα καταρρέει, όχι επειδή εξασθένησε το ίδιο ή επειδή "ξύπνησε" ο ελληνικός λαός. Καταρρέει, γιατί απλούστατα καταρρέουν τα αφεντικά του. Η αμερικανική "πλανηταρχία" καταρρέει και στο τέλος της την ακολουθούν και τα "υποκαταστήματά" της. Η Νέα Τάξη Πραγμάτων καταρρέει και αλλάζει ο κόσμος. Οι Αμερικανοί υποχωρούν από το προσκήνιο και αυτός τους έχουν υπόψη τους όλοι οι "εκλεκτοί" τους—Όλοι αυτοί οι ισχυροί, οι οποίοι έχουν ήδη βγει στη διεθνή "πίατσα", αναζητώντας νέους προστάτες—: Ισχυροί, οι οποίοι να μπορούν να "ταΐζουν" και να "προστατεύουν" κλέφτες αυτού του επιπέδου, δεν φαίνονται στον ορίζοντα. Ακόμα και οι Εβραίοι τοκογλύφοι, οι οποίοι σήμερα τούς υπόσχονται ότι θα τους "σώσουν", στην πραγματικότητα είναι πολύ αδύναμοι για να επιβιώσουν και οι ίδιοι. Οι λαοί στο σύνολό τους—και όχι μόνον οι Έλληνες— πιο γρήγορα απ' ό,τι κάποιος πιστεύουν, θα διεκδικήσουν πίσω τα κλεμμένα και θα θελήσουν να τιμωρήσουν τους προδότες.

Η αμερικανική Τάξη Πραγμάτων υποχωρεί όπως η "πλημμυρίδα", που δίνει τη θέση της σε μια βασανιστική για κάποιους "άμπωτη". Με την υποχώρησή της αυτή αποκαλύπτει πράγματα, τα οποία ήταν καλά κρυμμένα ...Πράγματα, τα οποία απειλούν την ίδια την ασφάλεια αυτών που αποκαλύπτονται. Οι Βαρδινογιάννηδες και οι υπόλοιποι διαπλεκόμενοι αυτό πρέπει ν' αρχίσουν να συνειδητοποιούν. Αν γίνει η οποιαδήποτε ανατροπή του πολιτικού σκηνικού, δεν θα αντιμετωπιστούν οι ίδιοι σαν επιχειρηματίες. Δεν προόδευσαν ως επιχειρηματίες και φυσικά είναι αδύνατον ν' αντιμετωπιστούν ως τέτοιοι.

Θα αντιμετωπιστούν ως το οικονομικό μέρος ενός τυραννικού "καθεστώτος". Ενός "καθεστώτος", το οποίο προόδευσε μέσω της λεηλασίας ενός κράτους και ενός λαού. Οι ίδιοι είναι το καθεστώς της μεταπολίτευσης. Ληλάτησαν ένα ολόκληρο κράτος και έναν ολόκληρο λαό και δεν υπάρχει πιθανότητα να "επιβιώσουν" και στην νέα εποχή. Δεν υπάρχει περίπτωση να υποχωρήσει ο αμερικανικός παράγοντας και να επιβιώσουν στην Ελλάδα τα "τζάκια" της αμερικανόδουλης Διαπλοκής. Η επιτυχία των Αμερικανών τούς έκανε πλούσιους και ισχυρούς και η αποτυχία των Αμερικανών θα τους παρασύρει στην καταστροφή. Τους Αμερικανούς υπηρέτησαν εις βάρος των Ελλήνων και αυτό σύντομα θα το πληρώσουν.

...Απλά πράγματα. Για τα συμφέροντα πενήντα οικογενειών ένας ελληνισμός χιλιετιών έχει μπει σε κίνδυνο. Με απλή λογική και ένα κομπιουτεράκι μπορείς να το βγάλεις αυτό το συμπέρασμα. Δεν είναι δυνατόν μια μικρή και φτωχή Ελλάδα να έχει "παράγει" τόσους πολλούς δισεκατομμυριούχους σε τόσο μικρό διάστημα. Δεν είναι δυνατόν μέσα σε μια δεκαετία μια τόσο μικρή Ελλάδα να βάλει τόσα άτομα στη λίστα του Forbes. Δεν έχει την αντίστοιχη αγορά, για να το καταφέρει αυτό. Δεν έχει τον αντίστοιχο πληθυσμό καταναλωτών, για να το καταφέρει αυτό. Άρα; Άρα όλοι αυτοί έκλεβαν το ίδιο το κράτος. Στην πραγματικότητα στη λίστα του Forbes έμπαιναν κομμάτια της ίδιας της Ελλάδας ...Κομμάτια, τα οποία μόνον τυπικά ανήκαν σ' αυτούς που έκλεβαν τον ελληνικό λαό ...Σ' αυτούς που έκλεβαν το παρελθόν του, το παρόν του, αλλά και το μέλλον του. Υποθήκευσαν το μέλλον ακόμα και των Ελλήνων, οι οποίοι δεν έχουν γεννηθεί ακόμα. Όλα αυτά γιατί; Για να γίνουν πλούσιοι οι ίδιοι.

Δεν χρειάζεται και πολύ μυαλό, για να καταλάβει κάποιος το πώς έγινε αυτό. Η "καλοσύνη" του Μητσοτάκη, η "ομορφιά" του Σημίτη, η "κορμωσασιά" του Κωστάκη ή η "ευφυΐα" του Γιωργάκη μπορούν να δώσουν τις κατάλληλες απαντήσεις. Για να μπορούν αυτά τα άθλια και δύσμορφα ανθρωποειδή να μας κυβερνούν, μας "πουλούσαν" στους διαπλεκόμενους. Τους έκαναν δισεκατομμυριούχους με την εξουσία που είχαν στα χέρια τους. Για να μπορούν λοιπόν αυτοί οι "δισεκατομμυριούχοι" διαπλεκόμενοι να έχουν τις ανάλογα "μεγάλες" δουλειές, ως προμηθευτές και εργολάβοι ενός μικρού και φτωχού κράτους, το έβαζαν να δανείζεται σε βαθμό αυτοκτονικό, εκδίδοντας ομόλογα. Γι' αυτό "μαγείρευαν" τα δημοσιονομικά στοιχεία οι υπάλληλοι, οι φίλοι και οι συμμαθητές των Βαρδινογιάννηδων ...Για να μπορεί να δανείζεται το κράτος πέρα από τις δυνάμεις του και πέρα από κάθε λογική.

Αυτό ήταν το όλο κόλπο. Όλοι αυτοί παρίσταναν τους εθνικούς προμηθευτές και εργολάβους αυτού του κράτους, παίρνοντας ως αμοιβή αυτά τα ομόλογα. Στη συνέχεια οι ίδιοι άνθρωποι μάς έβαλαν στο ΔΝΤ. Γιατί; Για να πληρωθούν σε πραγματικό χρήμα αυτά τα "πέτσινια" ομόλογα, τα οποία είχαν ήδη στην κατοχή τους. Ναι μεν αυτοί οι ίδιοι πληρώνονταν με τα ομόλογα, αλλά με το ΔΝΤ πληρώνονται τα ίδια τα ομόλογα. Κατάλαβε ο αναγνώστης τι έγινε; Υποθήκευσαν το σύνολο της πατρίδας μας, για να πληρωθούν τα "κατορθώματά" τους. Καταστρέφουν έναν ολόκληρο λαό, για να συνεχίσουν να κάνουν με τα γιώτ τους βόλτες στο Αιγαίο και να παριστάνουν τους Celebrities.

Όλα αυτά θα πληρωθούν. Είναι "σεσημασμένοι" πλέον. Είναι "σεσημασμένοι" σαν επιχειρηματίες, ως πολιτικοί αλλά και ως μηχανισμός. Όπως είπαμε και πιο πάνω, δεν είναι περισσότερες από πενήντα οικογένειες αυτές, οι οποίες έχουν πραγματικά κέρδος από την είσοδό μας στο ΔΝΤ και άρα από την απόλυτη καταστροφή του ελληνικού λαού ...Οικογένειες γνωστές. Δεν χρειάζεται καν να κάνει κάποιος τον ντετέκτιβ, για να τις ανακαλύψει. Οι ίδιοι μάς αποκαλύπτουν. Πώς είχε πει το κουτορνίθι η Ντόρα, όταν στην εποχή της παντοδυναμίας της γιόρταζε την επέτειό της; ...Στην επέτειό τους παρευρίσκονταν σχεδόν όλο το ελληνικό ΑΕΠ. Δεν χρειάζεται τίποτε παραπάνω. Τη λίστα των προσκεκλημένων της να δει κάποιος και θα καταλάβει ποιοι λεηλάτησαν την Ελλάδα. Κοντά σ' αυτούς βάζει και το "δουλοστάσιο" του Αμερικανικού Κολεγίου Αθηνών και εντόπισε όλη τη "συμμορία".

Αυτός είναι ο σύγχρονος "κόπρος του Αυγείου", ο οποίος απειλεί να καταστρέψει την Ελλάδα, μετατρέποντάς την σε έναν "βόθρο" των διεθνών τοκογλύφων. Αλίμονό τους αν αλλάξει χέρια η εξουσία. Αλίμονό τους αν αντιληφθούν οι Έλληνες τι έγινε, από ποιους έγινε και γιατί έγινε ...Θα τους λυντσάρουν στον δρόμο ...Με τα δόντια τους θα ισοπεδώσουν το Αμερικανικό Κολέγιο Προδοτών.

Εμείς ένα πράγμα έχουμε να πούμε σ' αυτά τα κουτορνίθια. Ούτε που φαντάζονται σε πόσο ΛΑΘΟΣ χρόνο επέλεξαν να κάνουν τα πιο ΛΑΘΟΣ πράγματα. Ζούμε τις έσχατες ώρες της ανθρωπότητας και ούτε που φαντάζονται εναντίον ποιου εγκλημάτησαν. Ούτε που φαντάζονται ποιες και πόσες δυνάμεις φροντίζουν για την ασφάλεια και την επιβίωση των Ελλήνων. Θέμα χρόνου είναι να "εξαμιστούν" από τον Πλανήτη.

Τραϊανού Παναγιώτης
Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο Β'.

